

BELGISCHE **K**AMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE **B**ELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE PLENAIRE VERGADERING
VAN

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA SÉANCE PLÉNIÈRE
DU

10-05-2000
namiddag

10-05-2000
après-midi

AGALEV-ECOLO	:	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	:	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	:	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	:	<i>Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	:	<i>Parti socialiste</i>
PSC	:	<i>Parti social chrétien</i>
SP	:	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	:	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	:	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	:	<i>Volksunie&ID21</i>

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000 : *Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +
het nummer en het volgnummer*
QRVA : *Schriftelijke Vragen en Antwoorden*
HA : *Handelingen (Integraal Verslag)*
BV : *Beknopt Verslag*
PLEN : *Plenumvergadering*
COM : *Commissievergadering*

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : *Document parlementaire de la 50e
législature, suivi du n° et du n° consécutif*
QRVA : *Questions et Réponses écrites*
HA : *Annales (Compte Rendu Intégral)*
CRA : *Compte Rendu Analytique*
PLEN : *Séance plénière*
COM : *Réunion de commission*

Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers
Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

Inhoud

Woensdag 10 mei 2000, 14.15 uur

PLEN 055

BERICHTEN VAN VERHINDERING	7
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	7
WETSONTWERPEN EN WETSVoorstel	8
- wetsontwerp tot bepaling van de criteria bedoeld in artikel 39, § 2, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten (overgezonden door de Senaat) (540/1 tot 4)	8
algemene bespreking	8
<i>Sprekers</i> : Zoé Genot , rapporteur, Servais Verherstraeten , rapporteur, Jean-Pol Poncelet , voorzitter van de PSC-fractie, Guido Tastenhoye , Alfons Borginon , Gerolf Annemans , voorzitter van de Vlaams Blok-fractie, Marc Van Peel , voorzitter van de CVP-fractie, Hugo Coveliers , voorzitter van de VLD-fractie	
bespreking van de artikelen	24
- wetsontwerp tot uitvoering van artikel 62 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten (overgezonden door de Senaat) (541/1 tot 4)	25
algemene bespreking	25
bespreking van de artikelen	25
- wetsvoorstel van de heer Alfons Borginon c.s. tot wijziging van artikel 345 van de nieuwe gemeentewet (393/1 tot 6)	25
hervatting van de algemene bespreking	26
<i>Sprekers</i> : Claude Desmedt , rapporteur, Alfons Borginon , Didier Reynders , minister van Financiën, Guido Tastenhoye , Marc Van Peel , voorzitter van de CVP-fractie, Fred Erdman , voorzitter van de SP-fractie	
bespreking van de artikelen	27
- wetsontwerp betreffende de vereiste decimalisering voor de invoering van de euro in de computerprogramma's van de overheid en voor de prijsaanduiding op metrologische toestellen (573/1 en 2)	
wetsontwerp betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet (574/1 tot 3)	
wetsontwerp betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet (575/1 tot 3)	27
algemene bespreking	27
<i>Sprekers</i> : Alfons Borginon , Didier Reynders , minister van Financiën	

Sommaire

Mercredi 10 mai 2000, 14.15 heures

PLEN 055

EXCUSES	7
ORDRE DES TRAVAUX	7
PROJETS ET PROPOSITION DE LOI	8
- projet de loi fixant les critères visés à l'article 39, § 2, de la loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des Communautés et des Régions (transmis par le Sénat) (540/1 à 4)	8
discussion générale	8
<i>Orateurs</i> : Zoé Genot , rapporteuse, Servais Verherstraeten , rapporteur, Jean-Pol Poncelet , président du groupe PSC, Guido Tastenhoye , Alfons Borginon , Gerolf Annemans , président du groupe Vlaams Blok, Marc Van Peel , président du groupe CVP, Hugo Coveliers , président du groupe VLD	
discussion des articles	24
- projet de loi exécutant l'article 62 de la loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des Communautés et des Régions (transmis par le Sénat) (541/1 à 4)	25
discussion générale	25
discussion des articles	25
- proposition de loi de M. Alfons Borginon et consorts modifiant l'article 345 de la nouvelle loi communale (393/1 à 6)	25
reprise de la discussion générale	26
<i>Orateurs</i> : Claude Desmedt , rapporteur, Alfons Borginon , Didier Reynders , ministre des Finances, Guido Tastenhoye , Marc Van Peel , président du groupe CVP, Fred Erdman , président du groupe SP	
discussion des articles	27
- projet de loi relatif à la décimalisation nécessaire pour l'introduction de l'euro dans les programmes informatiques du secteur public et à l'indication des prix sur les instruments métrologiques (573/1 et 2)	
projet de loi relatif à l'introduction de l'euro dans la législation concernant les matières visées à l'article 77 de la Constitution (574/1 à 3)	
projet de loi relatif à l'introduction de l'euro dans la législation concernant les matières visées à l'article 78 de la Constitution (575/1 à 3)	27
discussion générale	27
<i>Orateurs</i> : Alfons Borginon , Didier Reynders , ministre des Finances	

bespreking van de artikelen van het wetsontwerp nr. 5	28	discussion des articles du projet de loi n° 5	28
bespreking van de artikelen van het wetsontwerp nr. 5	28	discussion des articles du projet de loi n° 5	28
bespreking van de artikelen van het wetsontwerp nr. 5	29	discussion des articles du projet de loi n° 5	29
- wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties inzake de oprichting in België van een verbindingsbureau van deze organisatie, ondertekend te Brussel op 5 februari 1997 (overgezonden door de Senaat) (zonder verslag) (578/1)	29	- projet de loi portant assentiment à l'Accord entre le Royaume de Belgique et l'Organisation des Nations unies pour l'Alimentation et l'Agriculture sur l'établissement en Belgique d'un bureau de liaison de cette organisation, signé à Bruxelles le 5 février 1997 (transmis par le Sénat) (sans rapport) (578/1)	29
algemene bespreking	29	discussion générale	29
bespreking van de artikelen	29	discussion des articles	29
- wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Tsjechische Republiek tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en met het Protocol, ondertekend te Brussel op 16 december 1996 (overgezonden door de Senaat) (zonder verslag) (580/1)	30	- projet de loi portant assentiment à la Convention entre le Royaume de Belgique et la République tchèque tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, et au Protocole, signés à Bruxelles le 16 décembre 1996 (transmis par le Sénat) (sans rapport) (580/1)	30
algemene bespreking	30	discussion générale	30
bespreking van de artikelen	30	discussion des articles	30
- wetsontwerp houdende instemming met het Aanvullend Protocol bij het Europees Sociaal Handvest ter invoering van een systeem van collectieve klachten, gedaan te Straatsburg op 9 november 1995 (overgezonden door de Senaat) (zonder verslag) (610/1)	30	- projet de loi portant assentiment au Protocole additionnel à la Charte sociale européenne prévoyant un système de réclamations collectives, fait à Strasbourg le 9 novembre 1995 (transmis par le Sénat) (sans rapport) (610/1)	30
algemene bespreking	30	discussion générale	30
bespreking van de artikelen	30	discussion des articles	30
- wetsontwerp houdende instemming met het Instrument tot wijziging van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar vijfentachtigste zitting te Genève op 19 juni 1997 (overgezonden door de Senaat) (zonder verslag) (611/1)	30	- projet de loi portant assentiment à l'Instrument pour l'amendement de la Constitution de l'Organisation internationale du travail, adopté par la Conférence internationale du travail à sa quatre-vingt-cinquième session, à Genève le 19 juin 1997 (transmis par le Sénat) (sans rapport) (611/1)	30
algemene bespreking	31	discussion générale	31
bespreking van de artikelen	31	discussion des articles	31
- wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland inzake het vervoer van aardgas door middel van een pijpleiding tussen het Koninkrijk België en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, ondertekend te Brussel op 10 december 1997 (overgezonden door de Senaat) (zonder verslag) (612/1)	31	- projet de loi portant assentiment à l'Accord entre le gouvernement du Royaume de Belgique et le gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord relatif au transport de gaz naturel par canalisation entre le Royaume de Belgique et le Royaume-Uni de Grande Bretagne et d'Irlande du Nord, signé à Bruxelles le 10 décembre 1997 (transmis par le Sénat) (sans rapport) (612/1)	31
algemene bespreking	31	discussion générale	31
bespreking van de artikelen	31	discussion des articles	31

- wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden ter uitvoering van het Europees Verdrag inzake sociale zekerheid van 14 december 1972, met de Bijlage bij de Overeenkomst en met de Administratieve Schikking voor de toepassing van de Overeenkomst, gedaan te Brussel op 24 juni 1996 (overgezonden door de Senaat) (zonder verslag) (613/1)	31	- projet de loi portant assentiment à l'Accord entre le Royaume de Belgique, le Grand-Duché de Luxembourg et le Royaume des Pays-Bas pris en exécution de la Convention européenne de sécurité sociale du 14 décembre 1972, à l'Annexe à l'Accord et à l'Arrangement administratif pour l'application de l'Accord, faits à Bruxelles le 24 juin 1996 (transmis par le Sénat) (sans rapport) (613/1)	31
algemene bespreking	32	discussion générale	32
bespreking van de artikelen	32	discussion des articles	32
- wetsontwerp houdende instemming met de Internationale koffiëovereenkomst van 1994, opgemaakt te Londen op 30 maart 1994 (overgezonden door de Senaat) (zonder verslag) (614/1)	32	- projet de loi portant assentiment à l'Accord international de 1994 sur le café, fait à Londres le 30 mars 1994 (transmis par le Sénat) (sans rapport) (614/1)	32
algemene bespreking	32	discussion générale	32
<i>Spreker: Leen Laenens</i>		<i>Orateur: Leen Laenens</i>	
bespreking van de artikelen	32	discussion des articles	32
BIJLAGE	35	ANNEXE	35
INTERNE BESLUITEN	35	DÉCISIONS INTERNES	35
INTERPELLATIEVERZOEKEN	35	DEMANDES D'INTERPELLATION	35
INGEKOMEN	35	DEMANDES	35
VOORSTELLEN	36	PROPOSITIONS	36
TOELATING TOT DRUKKEN	36	AUTORISATION D'IMPRESSION	36
MEDEDELINGEN	38	COMMUNICATIONS	38
COMMISSIES	38	COMMISSIONS	38
VERSLAGEN	38	RAPPORTS	38
SENAAT	39	SÉNAT	39
AANGENOMEN ONTWERP VAN BIJZONDERE WET	39	PROJET DE LOI SPECIALE ADOPTE	39
REGERING	39	GOUVERNEMENT	39
INGEDIEND WETSONTWERP	39	DEPOT D'UN PROJET DE LOI	39
UITGAVEN GEDAAN BUITEN DE BEGROTING	39	DEPENSES FAITES EN MARGE DU BUDGET	39
ALGEMENE UITGAVENBEGROTING 2000	40	BUDGET GENERAL DES DEPENSES 2000	40
ARBITRAGEHOF	40	COUR D'ARBITRAGE	40
PREJUDICIELE VRAAG	40	QUESTION PREJUDICIELLE	40
RESOLUTIES	40	RÉSOLUTIONS	40
EUROPEES PARLEMENT	40	PARLEMENT EUROPEEN	40

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

MERCREDI 10 MAI 2000

14.15 heures

PLENAIRE VERGADERING

van

WOENSDAG 10 MEI 2000

14.15 uur

De vergadering wordt geopend om 14.16 uur door de heer **Herman De Croo**, Kamervoorzitter.

La séance est ouverte à 14.16 heures par M. **Herman De Croo**, président de la Chambre.

Tegenwoordig bij de opening van de vergadering is de minister van de federale regering :

Ministre du gouvernement fédéral présent lors de l'ouverture de la séance :

Didier Reynders.

De **voorzitter** : De vergadering is geopend.

La séance est ouverte.

Een reeks interne besluiten en mededelingen moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in de bijlage bij de handelingen van deze vergadering opgenomen worden.

Une série de décisions internes et de communications doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe des annales de cette séance.

Berichten van verhindering**Excusés**

José Canon, Mirella Minne, Karel Pinxten, Ferdy Willems, wegens ziekte / pour raison de santé;

Stef Goris, Raad van Europa / Conseil de l'Europe;

Danny Pieters, buitenslands / à l'étranger.

Ordre des travaux**Regeling van de werkzaamheden**

Conformément à l'avis de la Conférence des présidents de ce jour, je vous propose d'inscrire à l'ordre du jour de la séance plénière de demain après-midi :

- la proposition de résolution de M. Bart Somers, Mme Marie-Thérèse Coenen et MM. *Jean Depreter*, Marcel Bartholomeeussen, Michel Wauthier et Lode Vanoost relative à la SNCB (n°s 489/1 à 4);

- la proposition de résolution de MM. Bart Somers, Ludo Van Campenhout et Hugo Philtjens visant à confier à la Cour des comptes une mission de contrôle du bon emploi par la SNCB des deniers publics (n°s 568/1 et 2).

Le rapporteur est M. Ludo Van Campenhout.

Overeenkomstig het advies van de Conferentie van voorzitters van vandaag, stel ik u voor op de agenda van de plenaire vergadering van morgennamiddag in te schrijven :

- het voorstel van resolutie van de heer Bart Somers, mevrouw Marie-Thérèse Coenen en de heren *Jean De-preter*, Marcel Bartholomeeussen, Michel Wauthier en Lode Vanoost betreffende de NMBS (nrs. 489/1 tot 4);

- het voorstel van resolutie van de heren Bart Somers, Ludo Van Campenhout en Hugo Philtjens strekkende tot het verlenen aan het Rekenhof van een controleopdracht op de aanwending van overheidsgeld door de NMBS (nrs. 568/1 en 2).

De rapporteur is de heer Ludo Van Campenhout.

Pas d'observation ? (*Non*)

Il en sera ainsi.

Geen bezwaar ? (*Nee*)

Aldus zal geschieden.

voorzitter

Je vous signale par ailleurs que nous n'examinerons pas la proposition de résolution de M. Ferdy Willems relative à la condamnation à mort prononcée à l'encontre du leader kurde du PKK, M. Öcalan (n°s 21/1 à 5); M. Willems étant absent cette semaine pour raison de santé.

Verder deel ik u mee dat wij het voorstel van resolutie van de heer Ferdy Willems betreffende de tegen de Koerdische PKK-leider Öcalan uitgesproken doodstraf (nrs. 21/1 tot 5) niet zullen bespreken daar de heer Willems wegens gezondheidsredenen deze week afwezig is.

Wetsontwerpen en wetsvoorstel

Projets et proposition de loi

Wetsontwerp tot bepaling van de criteria bedoeld in artikel 39, § 2, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten (overgezonden door de Senaat) (540/1 tot 4)

Projet de loi fixant les critères visés à l'article 39, § 2, de la loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des Communautés et des Régions (transmis par le Sénat) (540/1 à 4)

De algemene bespreking is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Mme **Zoé Genot**, rapporteuse : Monsieur le président, chers collègues, je ferai juste un bref rapport destiné à "marquer le coup".

Le Sénat nous a transmis ce projet de loi relatif au financement des communautés, projet de loi touchant à des problématiques sensibles - celles des communautés -, mais aussi à des compétences importantes : l'enseignement, la petite enfance, la culture et autres.

La période transitoire de dix ans terminée, l'ancien gouvernement n'ayant pas tranché, il était urgent de présenter rapidement un projet, sans sombrer dans le mélodrame. C'est ce qui fut fait.

Le projet de loi prévoit dès lors un système de financement des communautés basé sur le nombre d'élèves, nombre permettant un traitement égal à chaque élève. Le contrôle des données finales est confié à un organisme indépendant, la Cour des comptes.

Plusieurs points ont donc été abordés. Le problème du comptage et le choix du critère "élèves" plutôt que "enfants" a beaucoup alimenté la discussion. Le comptage des "enfants" n'était-il pas plus précis, mais le critère "élèves" ne répond-il pas plus au principe d'égalité inscrit dans la Constitution ? Certains ont regretté l'absence de prise en compte des élèves de 18 ans et plus, présents dans l'enseignement secondaire. Le problème de la définition et du ramassage concurrentiel a aussi été évoqué.

Le projet de loi met uniquement en place un cadre général en ce qui concerne le contrôle de la Cour des comptes, pour respecter son pouvoir autonome d'interprétation. Certains s'interrogent sur la compétence de la Cour des comptes pour ce qui concerne l'aspect politique de ces matières : comment décidera-t-elle si un écart est significatif ? Pour le ministre, elle décidera sur la base d'une jurisprudence administrative qu'elle mettra en place.

La date de remise du comptage, fixée au 15 mai pour cette année, paraît difficile à respecter.

Certains ont regretté que ce projet de loi ne s'applique pas aussi à 1999; d'autres ont regretté que le gouvernement précédent n'ait pas été plus entreprenant en la matière.

A la suite de ces discussions, du débat et du vote des différents amendements, la commission a adopté le texte du projet transmis par le Sénat, texte que nous soutenons et espérons voir mis en vigueur rapidement.

De heer **Servais Verherstraeten**, rapporteur : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het tweede wetsontwerp heeft tot doel uitvoering te geven aan de Bijzondere Wet van 16 januari 1989 met betrekking tot de financiering van de gemeenschappen. De Bijzondere Wet stelt de kredieten vast die de gemeenschappen toegekend krijgen voor het verstrekken van het universitair onderwijs aan buitenlandse studenten. Sedert 1989 is dit niet aangepast. Nochtans bepaalt het huidige artikel 62 dat vanaf het begrotingsjaar 1990 zulks wel kon gebeuren.

Dit ontwerp legt ook de verplichting op hierover voorafgaand overleg te hebben met de deelregeringen. De praktijk leert dat het aantal buitenlandse studenten toegenomen is en dat de Europese regelgeving ons ertoe noopt om buitenlandse studenten een gelijkwaardige behandeling te geven als Belgische studenten.

Met dit ontwerp worden de bedragen verhoogd, zodat aan het Vlaams onderwijs 1,11 miljard frank wordt uitgegeven en aan het Waals onderwijs 2,26 miljard frank, volgens wettelijke criteria die volgens de regering door een verplicht vooroverleg worden voorafgegaan.

Servais Verherstraeten

De commissie heeft onder meer het kritisch advies van de Raad van State onder de loep genomen. Volgens de Raad van State werd met dit ontwerp de Bijzondere Wet niet uitgevoerd, maar werd ze integendeel gewijzigd, waardoor een bijzondere meerderheid werd vereist. Deze bijzondere wet komt volgens sommige leden slechts via gewone wet tot stand omdat er in de Kamer op dit ogenblik geen bijzondere meerderheid voorhanden is. Politieke motieven dirigeren de juridische redenering.

Volgens de oppositie zou de Europese regelgeving niet gewijzigd zijn. De minister verwees in zijn repliek daarop onder meer naar veroordelingen van de Belgische Staat door het Europees Hof van Justitie.

De amendementen die terzake werden ingediend werden alle verworpen. De tekst, identiek aan de tekst van de Senaat, werd goedgekeurd met 9 stemmen tegen 4.

Mijnheer de voorzitter, ik dank u reeds op voorhand om mij toe te staan namens mijn fractie het woord te kunnen voeren.

De **voorzitter** : Mijnheer Verherstraeten, u hebt als rapporteur verslag uitgebracht voor het tweede wetsontwerp, nr. 541, 1 en 2. Wij behandelen ook het ontwerp 540, 1 en 2. Ik weet dat er een verband tussen beide bestaat. Uw uiteenzetting voor uw fractie behandelt als ik het goed begrijp beide ontwerpen.

De heer **Servais Verherstraeten** (CVP) : Beide wetsontwerpen vormen uiteraard een politieke deal, zonder welke de paarse coalitie niet tot stand was gekomen. eerste minister Verhofstadt is erin geslaagd datgene te doen wat zijn voorganger nooit gedaan heeft, namelijk Vlaanderen laten dokken voor de problemen van het Franstalig onderwijs. Dit hoeft ons niet te verrassen. Historici zeggen l'histoire se répète. Dat is hier ook het geval. In 1991 had de heer Verhofstadt reeds aan Wallonië beloofd voorschotten te geven op de algemene herziening van de financieringswet. Hij doet dit huzarenstukje in 1999 met meer succes over. Boze tongen beweren dat "da joeng" niet veranderd is.

Vlaanderen stoot zich voor de tweede maal aan dezelfde steen, maar nu wel met financiële gevolgen.

Toen dit akkoord tot stand is gekomen, werd het niet onmiddellijk openbaar gemaakt. Men spreekt vandaag van openbaar zwijgen. Intern werd er wel gepraat. Als ik de berichten in de kranten mag geloven, zou dit akkoord tot stand gekomen zijn op een verjaardagsfeestje voor minister Vande Lanotte. Mijnheer de vice-eerste minister, eigenlijk zouden we detective moeten gaan spelen en u vragen wanneer u verjaard bent. Zo kunnen we te weten komen wanneer het geheime onderwijsakkoord van deze regering initieel tot stand is gekomen. Vervolgens werd er wetgevend werk gedaan op het kabinet van de vice-eerste minister.

In elk geval waren de afspraken die aanvankelijk binnen de meerderheid waren gemaakt - en waarvan de Volksunie niet of onvoldoende op de hoogte was - niet duidelijk. Dat blijkt onder meer ook uit diverse verklaringen van de eerste minister zelf. Hij heeft gezegd dat hij overleg heeft gepleegd met het Rekenhof. Als we het verslag van de Senaat erop nalezen, stellen we vast dat het Rekenhof duidelijk zegt dat er geen formeel overleg heeft plaatsgevonden met de regering. De premier heeft in zijn verklaring in september gezegd dat het vrij evident was dat de schoolplichtige jeugd als basis werd genomen. Hij antwoordde dit op een vraag van mevrouw Van de Casteele. Als we het ontwerp dat hier voorligt onder de loep nemen, moeten we duidelijk vaststellen dat de objectieve criteria die hier worden gebruikt totaal in tegenstrijd zijn met de verklaring die de eerste minister in september aflegde.

De eerste minister heeft ook gezegd dat deze ontwerpen tijdelijk waren. We moeten nochtans vaststellen dat de Waalse regering het tegenovergestelde liet optekenen in het Overlegcomité. De eerste minister stelde bovendien dat het in communautaire zaken afgelopen moest zijn met de wafelijzerpolitiek. Deze ontwerpen zijn een typisch voorbeeld van consumptiefederalisme waarbij een wet wordt goedgekeurd ten behoeve van één Gemeenschap.

Toen het akkoord er eenmaal was, moest alles snel en zo mogelijk ook efficiënt gaan. Het is echter iets minder efficiënt verlopen. Men spreekt van het Sint-Elooisakkoord. Sint-Elooi is de patroonheilige van de smeden. In de nacht van Sint-Elooi is in elk geval wat recht was krom gesmeed. In een paar uren werd er een groot kostenplaatje voor de Vlaamse Gemeenschap opgesteld. Het triomfalisme van de minister-president van Vlaanderen, dat het niet om 1,8 miljard frank maar slechts om 1,55 miljard frank gaat, is dan ook totaal misplaatst.

Er zijn duidelijk ook legistische opmerkingen te maken over deze ontwerpen. De kritiek van de Raad van State op deze ontwerpen was sneerend. Deze regering houdt daar geen rekening mee, niettegenstaande ze het tegenovergestelde beweert. De Raad van State zegt dat deze ontwerpen ongrondwettig voorkomen en de regering ontkent dat, ten onrechte. De vice-eerste minister zei in de commissie dat deze ontwerpen wel in overeenstemming zijn met artikel 180 van de Grondwet. Hij baseerde zich hiervoor op de extensieve interpretatie. Hij beweerde dat er reeds uitbreidingen hadden plaatsgevonden van de wetgeving inzake het Rekenhof, de wetgeving van 1995 en 1998, de laatste met de beperkte doelmatigheidscontrole. Die wetten hebben echter in elk geval niet aan de basisbevoegdheden van artikel 180 van de Grondwet geraakt. Deze ontwerpen doen dat wel.

Servais Verherstraeten

Het Rekenhof mag nu onder meer het vrij onderwijs controleren, mag lokale besturen die onderwijs organiseren controleren, wat een schending van de gemeentelijke autonomie is, mag privé-onderwijs controleren, mag niet-gesubsidieerd onderwijs, dat niet over overheidsmiddelen beschikt, controleren. Dat druist in tegen de bepalingen van artikel 180 van de Grondwet. Het artikel 180 gaf het Rekenhof bevoegdheden tot legaliteitscontrole en tot een beperkte opportuniteitscontrole. Het Rekenhof wordt nu van een beleidscontrolerend instrument van de wetgevende macht omgevormd tot een beleidsvoorbereidend instrument van de uitvoerende macht. Het Rekenhof wordt zo een speelbal van toevallige meerderheden met het gevaar de onafhankelijkheid en de reputatie, die het jarenlang heeft opgebouwd, te verliezen.

Deze wet zou een bijzondere wet moeten zijn. Men heeft er een gewone wet van gemaakt aangezien deze meerderheid geen bijzondere meerderheid in het parlement kan krijgen. Politieke motieven vormen de basis van juridische redeneringen. Deze wet is onuitvoerbaar en oncontroleerbaar. Dat zal in de praktijk blijken. Het Rekenhof moet op 6 weken tijd de elektronische bestanden controleren en de criteria ervan bepalen. Indien de elektronische bestanden niet correct zijn, dient het Rekenhof binnen de 6 weken het leerlingenaantal na te gaan tussen 15 januari en 1 februari. In de besprekingen van de Senaat bleek dat het schaamlapje van de concurrentiële ophalingen alleen kan worden voorgehouden op basis van verklaringen van eer, die niet kunnen worden gecontroleerd. Er gebeuren, tussen haakjes, ophalingen van minder dan 9 leerlingen. Zij vallen hier dus niet onder.

Het Rekenhof krijgt bovendien een beleidsmarge. Mijnheer de vice-eerste minister, wij hebben de besprekingen in de Kamer kort gehouden. Wij hebben de oefening van de Senaat niet herhaald. U hebt eigenlijk bevestigd dat het Rekenhof autonome uitleggingsbevoegdheid voor deze wet zal krijgen waardoor u niet op specifieke vragen in de Senaat hebt geantwoord. Het is niet aan het Rekenhof om wetten op dat vlak te interpreteren maar aan de wetgever om objectieve criteria in te vullen.

Er is een belangrijk element dat niet is aangehaald in de besprekingen van de Senaat. Het rijksregisternummer behoort "in voorkomend geval" tot de gegevens die de gemeenschappen moeten bezorgen aan het Rekenhof. Het rijksregister is een belangrijk element omdat op die manier een objectieve controle kan plaatsvinden en men dubbeltellingen kan nagaan. Het rijksregisternummer moet niet worden bekendgemaakt, in tegenstelling tot alle andere elementen zoals de naam en het adres. Het rijksregisternummer wordt in de wet vermeld als "in voorkomend geval", dus als het er is. Men weet inderdaad dat noch de Vlaamse Gemeenschap, noch de Waalse Gemeenschap volledig in orde is met gegevens

omtrent het rijksregisternummer. Men moet op het terrein vaststellen dat Vlaanderen quasi niet in orde is. Het Vlaams onderwijs keert subsidies uit op basis van het rijksregisternummer van leerlingen. Dat is de enige objectieve controle. In het Waals onderwijs staat men daar ver van. Deze meerderheid is tevreden met de belofte van de twee gemeenschappen dat ze hun best zullen doen. Ze hebben daar noch een timing, noch een resultaatsverbintenis aan gekoppeld. Het gaat om een louter morele belofte, een inspanningsverbintenis die op geen enkele wijze wordt bestraft indien ze niet op korte of middellange termijn wordt ingevuld. U geeft het enige instrument van het Rekenhof om op een ernstige en objectieve manier dubbeltellingen te controleren, uit handen. Om deze redenen zullen wij nogmaals een amendement indienen om deze wet terzake sluitender te maken.

Dit is een politiek akkoord dat ons moet verbazen en niet verbazen. Tijdens de vorige wetgevende verkiezingen van 13 juni, zei de fractievoorzitter van de VLD in het Vlaams Parlement, de heer Denys, dat er geen herziening van artikel 39 van de financieringswet mocht gebeuren zonder een globale herziening van de staats-hervorming. Ze moesten aan elkaar worden gekoppeld. Dit artikel moest de hefboom zijn. We moeten vaststellen dat die hefboom uit handen wordt gegeven.

Tijdens besprekingen in de commissie voor de Herziening van de Grondwet hier in de Kamer viel het op dat één Franstalige collega, de heer Maingain, heeft geïntervenieerd. Hij juichte toe dat er een ont koppeling is gebeurd tussen de herziening van dit artikel 39 en de verdere wijziging van de staats-hervorming.

In dezelfde lijn als de verklaringen van fractievoorzitter Denys, zei de toenmalige partijvoorzitter Verhofstadt toen dat hij pleitte voor een Vlaams front om de gesprekken gezamenlijk voor te bereiden. Die woorden is hij vergeten, minstens heeft hij ze ingeslikt. De partijvoorzitter van de Volksunie zei dat de VLD haar naam opnieuw diende te wijzigen in de oorspronkelijke PVV, de "Pest Voor Vlaanderen". De naam dient niet gewijzigd. De VLD kan haar naam behouden : "Vlaanderen Laten Dokken".

Het doet ons uiteraard deugd dat ook onze vrienden van de Volksunie deze twee ontwerpen zullen afkeuren. Hun rol in de cruciale periode tijdens het jaareinde was zeer bizar. Mevrouw Van de Casteele heeft de premier hierover geïnterpelleerd, onder meer tijdens de september-verklaring. De premier vergiste zich toen en beweerde dat de bevolkingscijfers evident moeten worden gebruikt. Ook de VU vertolkte dit nobel standpunt, maar ze hebben het moeten inslikken. Ze hebben toen gezegd dat de verandering van de financieringswet op de COSTA moest worden besproken. Die woorden waren nog niet koud of ze beweerden dat het niet op de COSTA moest worden besproken, maar dat men de ronselpraktijken wel moest gaan uitzuiveren. We zien dat die uitgezuiverd worden.

Servais Verherstraeten

Ronselpraktijken mogen nog op particulier initiatief en zeker als het om minder dan 9 leerlingen gaat. Ook dat begreep de VU en ze verklaarden deze wet tijdelijk, hoogstens voor een jaar. Wanneer ook dat niet kon worden hard gemaakt in deze wet, beloofden ze dat indien er binnen twee jaar niets zou zijn gebeurd, ze een wetsvoorstel terzake zouden indienen.

Dit is in die cruciale periode pijnlijk, vooral omdat u met uw vertegenwoordigers in de Vlaamse regering, de hefbom vast had om deze twee wetten nog tegen te houden. Als oppositie konden wij dat niet. U kon dit vanuit de Vlaamse meerderheid. Jammer genoeg hebben sommige leden van de VU hun twee ministers voor een periode van twee jaar vastgespijkerd op de regeringsbanken en zo de herziening van de financieringswet mogelijk gemaakt. Aldus kan een belangrijk bedrag Vlaams geld - het doet niet terzake dat het maar 1,55 miljard is - zonder objectieve controle van Vlaanderen naar Wallonië sluizen.

Dit is een slecht akkoord. Vlaanderen betaalt voor 64% belastingen in dit land en zal meer moeten betalen. Wij zijn geen tegenstander van een gelijke behandeling van een leerling in het onderwijs. Eigenlijk is dat ook in de financieringswet bepaald en voor een stuk bij de wet van 1989 afgesproken.

Een Waalse leerling mag inderdaad gelijk zijn aan een Vlaamse leerling. Wij hebben echter geen garanties over de wijziging van deze ontwerpen. Er is geen objectieve controle mogelijk. Deze ontwerpen zijn niet alleen slecht voor Vlaanderen, ze zijn ook slecht voor het onderwijs. De concurrentieslag om leerlingen en meer in het bijzonder de concurrentieslag in Brussel, zal blijven voortduren en dit kan niet ten bate zijn van de kwaliteit van het onderwijs.

Voor ons is het onbegrijpelijk dat een objectieve en beleidsneutrale regeling volgens de bevolkingscijfers niet als basis heeft gediend voor de wijziging van de financieringswet. Dit zijn niet alleen onze woorden of de woorden van mevrouw Van de Casteele, maar het waren ook de woorden van de toenmalige minister van Onderwijs Van den Bossche toen hij nog Vlaamse bevoegdheden had. Hij hult zich nu echter ook in stilzwijgen. Wij betreuren dat. Wij zullen terzake opnieuw amendementen indienen en tegen de voorliggende ontwerpen stemmen.

Le président : Monsieur Poncelet, vous avez dit que vous parleriez des deux projets. Est-ce exact ?

M. Jean-Pol Poncelet (PSC) : Monsieur le président, je voudrais d'abord expliquer pourquoi j'interviens maintenant. Je suis en effet redevable à la Chambre d'une explication puisque je n'ai pas pu le faire, il y a quelques jours, en commission, suite à une double raison et à la

convergence de deux phénomènes. Premièrement, j'avais pris du retard, mais cela peut arriver à tout un chacun. Deuxièmement, la rapidité particulière, la vélocité et la vivacité du président, que nous connaissons, ont fait qu'il a clôturé les travaux avant même que j'aie eu l'occasion d'intervenir.

Le président : Cela n'est pas un fait unique.

M. Jean-Pol Poncelet (PSC) : Monsieur le président, permettez-moi de continuer. Cela explique donc pourquoi j'aimerais intervenir maintenant et pourquoi j'ai déposé deux amendements alors que je n'ai pas pu le faire en commission. Je sais que cela s'oppose à la tradition parlementaire.

Le président : Il n'y a aucun problème.

M. Jean-Pol Poncelet (PSC) : Je vous remercie. Je voudrais réunir mon propos sur les deux textes, même si formellement notre ordre du jour parle d'abord de l'article 39, puisqu'ils sont connus l'un et l'autre sous le terme d'"accord de la Saint-Eloi" et que, comme chacun le sait, Saint-Eloi est le patron des orfèvres et des forgerons. On pourrait penser que tout cela est prémonitoire, mais en fait, les accords de la Saint-Eloi constituent sans aucun doute un très bel hommage au patron des orfèvres. Mais ils constituent aussi une injure et une insulte au patron des forgerons qui, eux, réalisent des oeuvres durables.

Les accords de la Saint-Eloi représentent ce qu'il y a de mieux dans le domaine de l'"orfèvrerie politique" que certains, à l'époque, ont appelé "la plomberie". Je prétends qu'ils font preuve d'illégalité, de duplicité et, même si le terme est abusif pour certains, de mensonge - je m'expliquerai à ce sujet - combinés à un brio digne des grands orfèvres, au nombre desquels figure d'ailleurs Saint-Eloi qui vécut à Tournai au Ve siècle, pour rester dans les références historiques.

Ces accords de la Saint-Eloi constituent une insulte au patron des forgerons dans la mesure où ils sont d'une infime fragilité. Ils ne résisteront ni à l'examen d'un recours introduit devant la Cour d'arbitrage, ni à la moindre poussée de fièvre communautaire qui serait l'occasion de les remettre en cause sous prétexte d'illégalité. J'en veux davantage, bien entendu, aux membres francophones du gouvernement qui, selon moi - et je m'emploierai à le démontrer -, se sont fait rouler, une fois de plus, par leurs partenaires flamands. En fait, cette attitude a conduit les partenaires francophones à devoir invoquer demain, pour rester dans la même logique, non plus Saint-Eloi, mais Sainte-Rita, patronne des causes désespérées qui sera sans doute évoquée pour sortir du mauvais pas dans lequel nous sommes aujourd'hui.

Je voudrais revenir sur ces trois caractéristiques : l'illégalité, la duplicité et le mensonge.

Jean-Pol Poncelet

Premièrement, l'illégalité des accords. Ce n'est pas nous qui l'affirmons, ni moi, mais bien le Conseil d'Etat dans son avis rendu en chambres réunies. Il y constate que les deux projets exécutant les accords de la Saint-Eloi sont entachés de graves illégalités. Je ne peux m'empêcher de rappeler, avant de l'évoquer, que le Conseil d'Etat est une institution que le gouvernement n'a pas intérêt à négliger. Sans vouloir insister trop lourdement sur la question, je suppose quand même que la nomination de Mme Reynders a dû rafraîchir la mémoire de certains membres du gouvernement quant à l'intérêt et au rôle du Conseil d'Etat, tout comme l'annulation, par la Cour d'arbitrage, d'un décret pris à l'initiative de Mme Onkelinx, concernant la suspension automatique des professeurs accusés de pédophilie, sur lequel le Conseil d'Etat a rendu un avis extrêmement critique et pour lequel la Cour d'arbitrage vient de prononcer l'illégalité. Le Conseil d'Etat et la Cour d'arbitrage sont donc deux institutions qu'il ne faut pas prendre à la légère.

En l'occurrence, le Conseil d'Etat formule cinq critiques fondamentales à l'encontre du premier projet discuté aujourd'hui, c'est-à-dire l'article 39, et une critique fondamentale à l'encontre du projet de loi exécutant l'article 62 de cette même loi.

En ce qui concerne le projet de loi, le Conseil d'Etat souligne d'abord qu'il viole l'article 39, §2, alinéa 2 de la loi spéciale de financement qu'il est censé exécuter dans la mesure où il ne prévoit aucun moyen pour l'année 1999, alors que cette disposition imposait que des critères objectifs soient fixés, y compris pour cette année 1999.

Il relève ensuite que le projet de loi est contraire à l'article 180 de la Constitution qui n'est pas soumis à révision dans la mesure où il attribue de nouvelles compétences de contrôle, de vérification et d'arbitrage à la Cour des comptes, alors qu'il ressort de la jurisprudence du Conseil d'Etat que seul le constituant peut attribuer des compétences à la Cour des comptes.

Il s'interroge encore sur le point de savoir si la complexité de la procédure mise en place ne risque pas de rendre le régime inopérant. Il considère que les dispositions visant à exclure des chiffres les élèves ayant fait l'objet d'un ramassage concurrentiel dans une autre communauté est aussi contraire à l'article 39, §2, alinéa 2 de la loi spéciale de financement, dans la mesure où la distinction entre ramassage concurrentiel et non concurrentiel ne repose pas sur un critère comme le requiert la loi de financement.

Il ajoute d'ailleurs à cet égard qu'il y a lieu de s'interroger sur la compatibilité de cette disposition avec les droits fondamentaux que sont la liberté d'enseignement et la libre circulation des personnes.

Enfin, il relève une contradiction entre l'exposé des motifs qui indique que, pour être considéré comme objectif au sens de l'article 39, §2, alinéa 2 de la loi spéciale de financement, un critère doit être neutre sur le plan politique, c'est-à-dire qu'il ne doit pas être susceptible d'interprétation divergente ou de manipulation par chacune des communautés. Or, le Conseil d'Etat constate que la référence contenue dans le projet de loi à la notion "d'élève régulièrement inscrit dans un établissement d'enseignement organisé ou subventionné" n'est pas un critère neutre puisque la régularité des inscriptions, l'organisation de l'enseignement et son subventionnement dépendent des compétences des communautés. Pour augmenter ces chiffres, chaque communauté pourrait décider d'octroyer par exemple un franc de subvention à tous les établissements qui ne sont pas subventionnés actuellement.

Nous estimons donc que le projet du gouvernement, via l'article 39, §2 de la loi spéciale de financement, travestit la notion d'élève en excluant de la population scolaire prise en compte pour le calcul des montants fixés par le premier projet de loi, les élèves âgés de plus de 17 ans, ce qui vise par exemple les bisseurs, les trisseurs, contrairement à ce qui avait été fait en 1989, lors de la genèse de cette disposition.

Cette exclusion remet en cause le principe de solidarité auquel le PSC est profondément attaché. Elle rend difficile la solidarité dont doit faire preuve la communauté la plus favorisée sur le plan socio-économique avec la communauté la moins favorisée, au sein de laquelle il est inévitable que des redoublements soient plus nombreux. J'espère que ce renoncement à la solidarité entre les communautés n'augure pas d'autres renoncements plus graves en ce qui concerne la sécurité sociale ou, peut-être bientôt, la fiscalité.

En ce qui concerne le second projet, le Conseil d'Etat formule dans son avis une critique fondamentale à l'encontre du projet de loi : il estime en effet qu'il viole l'article 62 de la loi spéciale de financement qu'il est précisément censé exécuter. L'article 62 de la loi spéciale de financement ne permet pas au législateur ordinaire de modifier les montants de base des crédits accordés par le pouvoir fédéral aux communautés, au titre de financement des élèves étrangers pour plus d'une année. Il souligne que le montant doit, en vertu de l'article 62, soit être fixé chaque année dans le budget, comme d'ailleurs ce fut fait depuis 1990, soit être inscrit à l'article 62 lui-même, mais alors via une modification de ce dernier par le biais d'une loi spéciale, ce qui n'est pas le cas en l'occurrence. Il en conclut donc que si l'intention du législateur est de modifier les montants définis au titre de l'article 62 pour plus d'une année, il lui incombe de modifier à la majorité spéciale la loi spéciale de financement.

Jean-Pol Poncelet

Ni l'exposé des motifs de ces deux projets de loi, ni les interventions du ministre en commission, ni même les discussions en commission n'ont permis de lever les objections graves d'illégalité formulées par le Conseil d'Etat à l'encontre des deux projets.

Je note en particulier la manière à la fois scandaleuse et insuffisante dont il a été répondu à l'objection du Conseil d'Etat relative au caractère subjectif du critère relatif au ramassage concurrentiel des élèves. Pour rencontrer l'objection du Conseil d'Etat, on vise en fait tous les ramassages scolaires puisqu'on vise non seulement les ramassages organisés par les communautés et les régions, mais également les ramassages effectués par une entité reconnue ou subventionnée par celles-ci, ce qui revient à viser tous les ramassages, dès lors qu'un véhicule de plus de huit places est utilisé. La rupture des solidarités entre la Communauté française et les habitants des communes à facilités est donc totale et il n'y a malheureusement pratiquement pas de francophones présents au parlement pour s'en rendre compte.

Les enfants francophones des communes à facilités, soit ne pourront plus bénéficier du ramassage scolaire, soit ne seront plus pris en compte dans le calcul des moyens de la Communauté française. La formule retenue pour le ramassage scolaire imposera à terme à la Communauté française de mettre fin au ramassage dans les communes à facilités. En effet, si elle maintient les ramassages, elle sera pénalisée deux fois, d'une part en raison du coût du ramassage et d'autre part, en raison de l'absence de prise en compte de ces élèves dans la répartition des moyens. C'est grave; je suis impatient de voir si les parlementaires du FDF qui se sont toujours présentés comme les grands défenseurs de la périphérie, se rallieront au gouvernement sur ce point.

La réponse est aussi insuffisante. Il n'est en effet apporté aucune réponse aux objections du Conseil d'Etat quant à la compatibilité de cette mesure avec les droits fondamentaux que sont la liberté d'enseignement et la libre circulation des personnes. J'attends toujours les éléments de réponse à cet égard.

Je note ensuite que tous les amendements visant à transformer les deux projets de loi en projets de loi spéciale ont été rejetés sans qu'aucun argument substantiel n'ait été invoqué.

Je note enfin qu'aucune explication satisfaisante n'est fournie quant à la dénaturation du concept d'élève qu'implique le projet du gouvernement et quant au fait qu'aucun moyen n'est prévu pour l'année 1999. Que l'on ne vienne pas nous dire qu'il était trop tard en décembre 1999 pour prévoir de tels moyens ! Lors de la discussion de chaque ajustement du budget 1999, nous avons déposé des amendements en ce sens. Ils ont tous été rejetés, avec l'appui des francophones de la majorité.

Concrètement, pour nous, les conséquences de cette capitulation se traduiront à l'avenir par une perte de moyens financiers récurrente de 1,8 milliard, en raison de l'exclusion des élèves de plus de 17 ans, et par la perte, au titre seul de l'année 1999, d'une somme de 3,6 milliards de francs. C'est beaucoup quand on connaît la situation financière de l'enseignement du côté francophone. Les enseignants en sauront gré aux francophones de la majorité.

Voilà pour ce qui est de l'illégalité du projet du gouvernement.

Je voudrais ensuite évoquer sa duplicité, au moins à trois égards. Le premier, c'est celui du contenu des accords de la Saint-Eloi. Il semble que ces accords comprennent une série de clauses secrètes qui apparaissent progressivement au fil du temps. Alors qu'au début, on avait le sentiment que seuls les deux projets de loi dont nous discutons actuellement avaient fait l'objet de ces accords, nous avons découvert que le ministre des Finances avait, à la suite de ces accords, changé radicalement d'attitude en ce qui concerne le degré d'autonomie fiscale autorisé par la loi de financement. C'est en réponse à l'une de mes interpellations qu'il avait donné son premier point de vue.

Nous avons appris la réactivation de l'inspection linguistique de l'enseignement par la désignation de nouveaux inspecteurs linguistiques. Puis, nous avons appris que la régionalisation avant Pâques de l'agriculture et du commerce extérieur avait aussi fait l'objet de ce sordide marchandage. Nous nous attendons donc, dans les semaines et mois à venir, à voir apparaître de nouvelles clauses, jusque-là gardées cachées par les négociateurs. Nous craignons - et nous en sommes quasi certains - qu'elles ne pourront être que défavorables aux francophones.

Deuxième exemple de duplicité : les francophones du gouvernement prétendent que l'augmentation du crédit prévue par l'article 62, §1er de la loi spéciale de financement, est acquise, oserais-je le dire, pour l'éternité ! Tandis que les Flamands, soutenus en cela par le Conseil d'Etat - ce qui n'est pas rien -, prétendent que cet accord ne vaut que pour l'année 2000. Les francophones jouent les autruches. Ils prétendront demain que leur bonne foi a été abusée, alors que tant le Conseil d'Etat que l'opposition les avaient mis en garde. Il faudra s'en souvenir.

Dernier élément de duplicité : en commission du Sénat, le ministre de l'Economie a justifié l'augmentation du crédit prévu par l'article 62, §1er, destinée à financer les étudiants universitaires étrangers, par une augmentation du nombre d'étudiants de 80%. Pour être précis, il a dit : "le nombre d'étudiants étrangers européens a augmenté de manière sensible. Il s'agit d'une augmentation d'envi-

Jean-Pol Poncelet

ron 80%". A l'examen et malgré le refus réitéré du ministre de fournir des chiffres précis, il semble que l'augmentation serait bien de 80% dès lors qu'on prend en compte les étudiants de l'enseignement supérieur non universitaire. Si tel est le cas, il faut alors être cohérent : si on prend en compte les étudiants non universitaires, il faut modifier l'article 62, §1er afin de permettre leur inclusion dans les calculs. Il faut également que la clé de répartition de ce crédit entre les communautés soit elle aussi adaptée à la réalité des chiffres concernant non seulement les étudiants universitaires mais également ceux du supérieur non universitaire qui sont inscrits dans chacune des deux communautés.

En jouant sur les mots et sur les chiffres, le gouvernement fait encore preuve de duplicité. Pour clarifier la situation, nous avons déposé deux amendements visant à inclure les étudiants du supérieur non universitaire tant pour le calcul du crédit que pour sa répartition entre les communautés.

Selon les chiffres dont nous disposons, faute de disposer de ceux que le ministre a refusé de nous donner, cette rectification représente un montant récurrent de 360 millions de francs par an.

J'en viens au troisième volet de mon intervention. Avec l'illégalité et la duplicité, les orfèvres gouvernementaux sont parvenus à combiner le mensonge. Puisque j'en suis à des métaphores inspirées de la vie des saints, je me permets de me référer à une distinction religieuse entre les mensonges par action et les mensonges par omission.

L'attitude du gouvernement relève de cette seconde catégorie. Tout au long de la discussion, celui-ci n'a eu de cesse de nous cacher les chiffres sur lesquels il fondait la répartition des moyens, tirée de l'article 62, § 1er de la loi spéciale de financement ainsi que le fait qu'il avait chargé la Cour des comptes, en violation de la Constitution, d'exécuter des missions que doit lui conférer le premier projet de loi sans attendre que celui-ci soit voté. Cela, c'est une première !

C'est, en effet, la première fois que le gouvernement impose, sans le concours du pouvoir législatif, une mission à la Cour des comptes, qui est une institution relevant du pouvoir législatif et qui est chargée de contrôler l'exécutif. C'est une violation patente de la séparation des pouvoirs. Elle témoigne d'ailleurs du peu de cas que fait le gouvernement du respect de nos institutions et horresco referens, le gouvernement persiste, puisqu'à l'égard d'un audit de la SNCB dont nous allons parler demain après-midi, la même procédure a été utilisée par la ministre des Transports, qui, par le détour d'une initiative parlementaire, dont le gouvernement est à la source, demande à la Cour des comptes une intervention pour compte du gouvernement.

En conclusion, je souhaite solennellement mettre les francophones de cette assemblée en garde - il en reste un - contre les conséquences dramatiques qu'aura pour la Communauté française l'adoption des deux projets de loi. J'espère, monsieur le député, que vous en ferez part à vos amis du FDF.

Le premier entérine une capitulation francophone, malgré l'avis du Conseil d'Etat qui avait entièrement désavoué les francophones du gouvernement, dont les concessions excessives ont été jugées contraires à la loi spéciale de financement. Cette capitulation représente pour 1999, 3,6 milliards de francs et pour les années suivantes, 1,8 milliard, soit 25 milliards sur dix ans.

Le second projet de loi, quant à lui, ressemble étrangement à un miroir aux alouettes, puisqu'il accorde aux francophones des moyens supplémentaires, incontestablement 795 millions de francs, mais qui sont loin de compenser le montant auquel les francophones ont renoncé dans le cadre du premier projet et par le biais d'un instrument juridique inadéquat, ce qui les expose à un arrêt de la Cour d'arbitrage qui réduira à néant ce faible acquis.

En outre, il répartit les montants dégagés par le gouvernement fédéral d'une manière qui lèse les francophones de 360 millions de francs par an, c'est-à-dire 4 milliards sur dix ans.

A ces renoncements francophones, il convient encore d'ajouter les suivants sur la régionalisation de l'agriculture et du commerce extérieur, intervenue ultérieurement, sur la réactivation contraire aux droits de l'homme de l'inspection linguistique et sur l'autonomie fiscale, qui heureusement, n'a pas encore été exécutée.

Je crains que le revirement d'attitude patent du ministre des Finances par rapport aux soustractionnels ciblés sur les bas revenus, que se propose d'accorder le gouvernement flamand, n'ouvre la porte à une interprétation de la loi de financement des communautés et des régions qui rendra possible une concurrence fiscale exacerbée entre les régions, souhaitée par les Flamands - ils ne s'en sont jamais cachés - mais à laquelle ne survivrait pas le niveau des vie des Wallons.

A cet égard, j'attire votre attention sur une carte blanche publiée dans le journal "Le Soir", signée par quelques-uns de nos plus grands économistes, qui sonnent, toutes tendances confondues, le tocsin par rapport au risque de l'autonomie fiscale.

En conclusion, monsieur le président, nous estimons que le premier projet de loi est imbuvable, tandis que le second constitue une duperie, s'il n'est pas adopté, comme le suggère le Conseil d'Etat, à la majorité spéciale et si les montants ne sont pas eux-mêmes adaptés.

Jean-Pol Poncelet

De heer **Guido Tastenhoye** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de politieke context waarin dit akkoord tot stand kwam is bekend.

De Sint-Elooisontwerpen zijn een grote farce : pure window dressing. De Franstaligen moesten hun extra miljarden krijgen voor hun noodleidend Onderwijs. Dat werd hen door formateur Verhofstadt in het geheim toegezegd. De kaduke constructie werd opgezet om het geheel een schijn van wettelijkheid te geven.

Het geheim akkoord werd bedisseld bij de totstandkoming van deze regering, een regering die in de loges van Wallonië werd gevormd en die vervolgens, naar traditioneel recept, aan België en Vlaanderen werd opgedrongen. Omdat deze coalitie in Vlaanderen geen meerderheid had, werd ook de VU erbij gehaald. Sedert 1977 is deze partij de schotelvod van Vlaanderen, de partij van het geven en het toegeven. Op schaamteloze wijze toonde Bert Anciaux zijn regeergeilheid; het was toen voor iedereen in de Wetstraat duidelijk dat de VU er hoe dan ook wilde bijhoren. Het gevolg was dat haar onderhandelingspositie het nulpunt benaderde. Er werd vrijwel niets uit de brand gesleept door toenmalig VU-voorzitter Patrick Vankrunkelsven die op het verkiezingscongres van de VU nog onder luid applaus had uitgeroepen dat zijn partij nooit tot een regering zou toetreden die niet de vijf resoluties van het Vlaams Parlement inzake de verdere staatshervorming, zou uitvoeren.

Als schaamlapje werd hen dan het covoorzitterschap van de zogenaamde Costa aangeboden, de intergouvernementele en interparlementaire conferentie voor de staatshervorming, een vergeetput waarnaar alle Vlaamse eisen worden verwezen, terwijl de Franstalige telkens boter bij de vis krijgen. En Vankrunkelsven hapte toe, want hij mocht alweer een figurantenrolletje spelen, terwijl Bert Anciaux en Johan Sauwens hun limousines lieten voorrijden en hun kabinetten konden vullen met 150 medewerkers : de echte en enige reden waarom de VU haar steun aan deze coalitie verleende.

Mijnheer de voorzitter, ik zal niet meer uitvoerig ingaan op de technische details van beide wetsontwerpen. Deze kwam reeds voldoende aan bod in de Senaat en in de commissie voor de Grondwetsherziening van de Kamer. CVP-collega Servais Verherstraeten toonde daarnet op een schitterende wijze de mankementen aan van de voorliggende ontwerpen. Als de CVP haar amendementen opnieuw indient, dan zullen wij deze steunen, net zoals in de commissie.

Trouwens het heeft niet meer zoveel belang. Immers, iedereen weet dat de regering deze ontwerpen, hoe gammel en krakkemikkig ook, ongewijzigd zal laten goedkeuren.

Alleen nog dit : het blijft hoe dan ook verbazingwekkend met welk gemak deze regering een aantal wettelijke en grondwettelijke bepalingen naast zich neerlegt. Het wetsontwerp dat de financiering wil baseren op het correcte aantal leerlingen, wat overigens niet het geval zal zijn, geeft geen uitvoering aan de bijzondere financieringswet, maar wijzigt deze. Er is dus een bijzondere meerderheid vereist, maar de regering negeert dit. Voorts zijn de bevoegdheden van het Rekenhof, dat een controle op het leerlingenaantal zou moeten uitoefenen, vastgelegd in de Grondwet. Er is dus eveneens een grondwetsherziening vereist, maar ook dat negeert de regering.

De regering maakt van het Rekenhof op schaamteloze wijze een instrument voor haar beleid, terwijl deze instelling bij uitstek ten dienste staat van het parlement. Het Rekenhof heeft trouwens zelf aangegeven dat het niet over de nodige mensen en middelen beschikt om de controle op het leerlingenaantal uit te oefenen. Hoe zou het ook kunnen ?

Geen nood echter. Het is toch slechts een farce, want als het Rekenhof er niet in slaagt de controles uit te oefenen, werd er bepaald dat het in laatste instantie aan de regering toekomt het aantal leerlingen van elke Gemeenschap vast te leggen. De regering zal dan wellicht haar kristallen bol raadplegen.

Het enige echte criterium om de onderwijsdotaties te bepalen is uitgaan van het aantal schoolplichtige leerlingen tussen 6 en 17 jaar in elke Gemeenschap.

Dat is echter te doorzichtig en te rechtvaardig. De Franstaligen willen meer federaal geld voor hun onderwijs; dat is de kern van de zaak. Dat geld is voor het overgrote deel Vlaams belastinggeld. Ze dringen trouwens nu al aan - ik verwijs naar hun 1 mei-toespraken - op vers geld, bovenop de 2,4 miljard extra die ze al binnenhaalden in ruil voor de belastingverlaging die de liberalen zo graag willen doorvoeren.

Heeft iemand zich al eens afgevraagd waarom de Franstaligen zoveel geld voor hun onderwijs nodig hebben ? Dat onderwijs is per leerling het duurste van Europa. Aan de hoge kwaliteit zal het niet liggen, want het Franstalig onderwijs levert zowat de grootste domoren van Europa af, die niet eens in staat zijn een woord Nederlands te spreken. Het Franstalig onderwijs telt eveneens een groot aantal bissers en trissers, veel meer dan in het Vlaams onderwijs, dat nochtans veel goedkoper is. De SERV berekende dat het Vlaams onderwijs nu al jaarlijks 5 miljard frank te weinig krijgt. Het Franstalige onderwijs is zo duur omdat de francofone politici hun onderwijs als een opvangcapaciteit voor werklozen beschouwen. De Franstalige scholen worden via politieke benoemingen volgepropt met pakken overbodige leraars. Wallonië heeft het laagste aantal leerlingen per klas van Europa en misschien wel van de hele wereld. Zij hebben over-

Guido Tastenhoye

bodige bedienden en overbodig onderhoudspersoneel. Nu Ecolo tot de regering is toegetreden, eist deze partij - die in het onderwijs veel kiezers rekruteert - ook haar deel van de benoemingskoek op. Daarom eist men nu al nog meer onderwijsgeld.

De VLD kijkt toe. Zij laat dit alles gebeuren, want het enige wat Verhofstadt en zijn kompanen interesseert is het behoud van de macht na de tocht van bijna 12 jaar door de politieke woestijn. Dat de machtsgeile SP en Agalev dat spelletje graag meespelen hadden we wel verwacht. Ze houden, geheel in hun traditie, deze door Franstaligen gedomineerde, anti-Vlaamse regering mee in het zadel. Dat de eens Vlaams-nationale Volksunie zich daartoe leent, is door niets anders te verklaren dan door de regeringsgeilheid van haar leiders. De heer Bourgeois, die begin dit jaar tot voorzitter werd verkozen, zal daar niets aan kunnen veranderen. Vele mensen uit de Volksunie hadden hun hoop op Bourgeois gesteld. Ik heb in een open brief aan de Vlaams-nationalisten in de Volksunie voorspeld dat Bourgeois een machteloze voorzitter zou worden, gegijzeld door de twee Vlaamse Volksunie-ministers en hun hovelingen. Deze voorspelling is uitgekomen. Niet als mens, maar als VU-voorzitter, is Geert Bourgeois een zielenpoot. Op het Barricadenplein wordt hij tegen zijn zin omringd door Anciaux- en Vankrunkelsven-gezinden. De deskundige maar machteloze Marc Platel is een uitzondering. De VU-ministers herkennen zijn gezag niet. De heer Bourgeois verklaarde terecht dat het akkoord in verband met de defederalisering van Landbouw en Buitenlandse Handel veel te mager was. Hij noemde het onvoldoende, een eufemisme voor lege doos of dode mus. Toch moest hij even later zijn woorden inslikken en het voor Vlaanderen belabberde akkoord goedkeuren. Landbouw wordt een uiteindelijke bevoegdheid van de Waal Louis Michel. Buitenlandse Handel wordt versterkt als federale instelling, ook al onder Louis Michel, die de Vlaamse export naar Oostenrijk dapper schade blijft toebrengen omdat daar een democratisch verkozen partij in de regering zit die hem niet zint. Het enige wat we van de heer Bourgeois al hoorden was zijn ophefmakend voorstel om het Vlaams Blok te verbieden, de Vlaams-nationale partij die meer dan 600 000 kiezers vertegenwoordigt. Uitgerend de Volksunie, de partij van zwartzakken, die in haar aanvangsjaren zelf door het Belgische establishment in haar bestaan werd bedreigd, stelt zoiets voor.

Die wetenschap moet de laatste Vlaams-nationalisten in de Volksunie toch wel de ogen openen.

Omwille van de houding van de Volksunie heerst in de Vlaamse Beweging op dit ogenblik een gevoel van "we worden verraden". Sinds het aantreden van deze paars-groene regering, gesteund door de Volksunie, gaan we er zienderogen op achteruit. In het verleden hebben we dikwijls veel kritiek gehad op de CVP. Als we moeten

vaststellen hoe anti-Vlaams deze regering te werk gaat, krijgen we haast heimwee naar de tijd van de CVP. Dit betekent dat de huidige toestand wel heel erg moet zijn ! Deze regering wordt volkomen geregisseerd en gedomineerd door de Franstaligen. Ik verwijs naar een uitspraak van Hugo De Ridder, een van de meest vooraanstaande Wetstraatwatchers. Hij zei, ik citeer : "Als ik nu in de Wetstraat kom, voel ik bijna lijfelijk de suprematie en de arrogantie van de Franstaligen".

Zonder volledig te zijn - dat zou ons te veel tijd kosten - wil ik een overzicht geven van de vele anti-Vlaamse daden van deze regering. Het begon met de benoeming van de totaal Nederlandsonkundige Busquin tot lid van de Europese Commissie. Op dat ogenblik was Verhofstadt nog formateur. Vervolgens gingen de Franstalige regeringspartners waarvan een aantal Nederlands-onkundig zijn, in de regering al de belangrijke departementen bezetten. Meteen werd afgesproken de meest anti-Vlaamse politiek te gaan voeren sedert de repressieperiode. Ik herhaal dat dit kon gebeuren met de schuldige medeplichtigheid van de Volksunie. Die anti-Vlaamse politiek kwam tot uiting in de ontwerpen inzake de regularisaties en de naturalisaties. Naast de strijd tegen het Vlaams Blok waren deze ontwerpen bedoeld om de Vlamingen in Brussel helemaal van de kaart te vegen door de creatie van tienduizenden nieuwe Belgen, kiezers die de francofone lijsten zullen versterken. De Vlaamse eisen die het Vlaams Parlement had opgesteld, werden vakkundig afgevoerd. Dag hervorming van de sociale zekerheid ! Dag eigen fiscaliteit ! Dag overheveling van de provincie- en gemeentewet ! De waarborgen voor de Brusselse Vlamingen werden afgevoerd naar een Brusselse mini-Costa waar alleen wordt gesproken over het gewestelijke niveau en niet over het gemeentelijke en waar andermaal een zware prijs zal moeten worden betaald. In Brussel blijft men de taalwetten op een grove manier met de voeten treden. Van het zogenaamde taalhofelijkheidsakkoord blijft niets meer over. Niet lang geleden werd in deze Kamer een wetsvoorstel weggestemd dat ertoe strekte de tweetaligheid van de Brusselse brandweer te verplichten. In een ver verleden werd een dergelijk voorstel medeondertekend door de VLD en SP. Nu stemden ze samen met de Franstaligen tegen. Dit alles gebeurt met de schuldige medeplichtigheid van de Volksunie. Het veiligheidsplan van Marc Verwilghen werd onder Franstalige druk geneutraliseerd. Het snelrecht werd totaal uitgekleeft. De politiehervorming is volkomen op Franstalige leest geschoeid en zal de enorme bevoordeling van Wallonië, dat in verhouding meer rijkswachters telt, nog bestendigen. De ambtenarenhervorming zal in niets lijken op de efficiënte hervorming die op Vlaams niveau werd doorgevoerd. De economische maatregelen zijn op maat van Wallonië en gaan in tegen de Vlaamse belangen. Verwijzen we maar naar het oorspronkelijke Rosettaplan van minister Onkelinx en naar haar voorstel inzake de invoering van de

Guido Tastenhoye

35-urige werkweek. Deze maatregelen zijn totaal ontoepasselijk in Vlaanderen omdat de loonkosten alleen maar zullen stijgen en bepaalde sectoren nu reeds te kampen hebben met een tekort aan werkrachten. Dit alles gebeurt met de schuldige medeplichtigheid van de Volksunie. In Brussel waar de taalwetten met Vlaams zweet zijn afgedwongen met als paradepaardje de tweetaligheid van het Brusselse gerecht, worden deze zwaar-bevochten wetten met de voeten getreden en worden op grote schaal eentalig Franstalige rechters benoemd. Van de splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde is geen sprake meer, laat staan van het kiesarrondissement.

Bij de MIVB, de NMBS en De Post worden de Franstaligen eveneens constant bevoordeeld. In het kanton Sint-Pieters-Leeuw moet de vrederechter nu plots tweetalig zijn. De Vlaamse politieagenten die in de gemeenten werken die met Wemmel een politiezone zullen vormen, zullen in Wemmel Frans moeten spreken. Dit alles gebeurt met de schuldige medeplichtigheid van de Volksunie.

De Vlaamse achterstelling blijft voortduren tot op de dag van vandaag. Deze week raakte bekend dat het kernkabinet de bouw van vier nieuwe kustmijnenvegers heeft geschrappt, waardoor de enige overgebleven Vlaamse scheepsbouwer, SKB, dreigt ten onder te gaan. Het verlies van deze bestelling van 12 miljard Belgische frank die in 1994 werd goedgekeurd als een Vlaamse compensatie voor de modernisering van de F16's die vooral Wallonië en Brussel ten goede kwam, is de meest recente benadeling van Vlaanderen. Dit alles gebeurt met de schuldige medeplichtigheid van de Volksunie.

Tot slot, maar vooral blijven de enorme geldstromen van Vlaanderen naar Wallonië en Brussel nog altijd bestaan. Meer nog, ze nemen zelfs toe, onder meer door dit nefaste Sint-Elooisakkoord. In 1996 werden de geldstromen berekend op 186,5 miljard Belgische frank. Dat bedrag moet nu al boven de 200 miljard Belgische frank uitkomen. Als we daar ook nog de historisch veroorzaakte rentelast bijtellen die meer dan 200 miljard Belgische frank bedraagt, komen we uit op een jaarlijks bedrag van meer dan 400 miljard Belgische frank.

Ik citeer hier professor Robert Senelle : "De situatie is onhoudbaar. De Vlamingen betalen zich blauw aan Wallen en Brusselaars. Solidariteit tussen de regio's is noodzakelijk en bestaat in alle federale staten, maar in België hebben we niet langer te maken met solidariteit maar met een hold-up." Mijnheer Coveliërs, dit alles gebeurt inderdaad met de schuldige medeplichtigheid van de Volksunie.

Intussen is de Vlaamse regering verworden tot een willoos aanhangsel van de federale regering. Patrick Dewael zit daar alleen maar om de Vlaamse eisen af te

remmen en om elke drang naar meer zelfstandigheid in de kiem te smoren. Zelfs het prachtige project Vlaanderen Europa 2002 moet eraan geloven. En de Volksunie geeft geen kik, want dit alles gebeurt met de schuldige medeplichtigheid van de Volksunie.

De Volksunie zal weliswaar tegen het Sint-Elooisakkoord stemmen, het zou er nog aan ontbreken. Die houding is echter totaal ongeloofwaardig. VU-collega's, in de commissie verklaarde onze overigens gewaardeerde collega Danny Pieters dat het onbegrijpelijk was dat de Vlaamse regeringspartners hun steun verlenen aan een wetsontwerp dat niet de minste waarborg bevat voor het houden van een betrouwbare leerlingentelling. Tot de heer Pieters - hij is er wel niet - en de andere collega's van de Volksunie wil ik zeggen : wees niet langer hypocriet.

In de Vlaamse regering heeft de Volksunie mee haar fiat gegeven aan dit voor Vlaanderen vernederende en schadelijke Sint-Elooisakkoord. Geloof niet dat de fiscaliteit tegen eind 2001 in voor Vlaanderen gunstige zin zou worden hervormd. Geloof dat niet want het zal niet gebeuren. VU-collega's, wees nu eindelijk eens consequent. Neem nu eindelijk eens uw verantwoordelijkheid op voor Vlaanderen en laat u niet langer leiden door de machtsgeilheid en het pure geldgewin van enkele principelozen.

Zeg dat het genoeg is, zeg dat Vlaanderen en de Vlamingen niet vooruitgaan, maar dat ze achteruitgaan. Kom op voor de zelfontplooiing en de zelfbeschikking van ons Vlaamse volk. Zorg ervoor dat het Vlaams Blok niet meer moet gaan betogen op het Barricadenplein met de slogan "Alles voor Wallonië, voor Vlaanderen niets". VU-collega's, ga uit die ellendige COSTA, maar ga vooral uit die lamme en slaafse Vlaamse regering zodat die valt. Stuur op die manier ook de meest anti-Vlaamse Belgische regering sedert de repressieperiode naar huis.

Alleen dan zult u uw zelfrespect hebben herwonnen. Alleen dan zult u voor Vlaanderen en de Vlamingen uw plicht hebben gedaan.

De heer **Alfons Borginon** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik hoor iemand die zegt te spreken voor het Vlaams-nationalisme het woord domoren in de mond nemen wanneer het over Franstalige kinderen gaat. Als overtuigd Vlaams-nationalist zeg ik u dat men inderdaad kritiek kan uiten op de werking van de onderwijzende Franse Gemeenschap, maar de intellectuele capaciteiten van een bepaalde categorie mensen in twijfel trekken, is toch wel zeer verregaand en is het Vlaams-nationalisme onwaardig.

Met enige zin voor oratorische elementen heeft collega Tastenhoye bijna elke zin van zijn betoog aangevuld met de woorden dat het met schuldige medeplichtigheid van de Volksunie was. Mijnheer Tastenhoye, wij zullen deze

Alfons Borginon

tekst niet goedkeuren en ik zal u zo dadelijk zeggen waarom. De collega's van het Vlaams Blok wil ik toch even duidelijk maken dat er ook zoiets bestaat als schuldig verzuim. Zelfs de meest beperkte akkoorden - ik denk bijvoorbeeld aan de overheveling van Buitenlandse Handel en Landbouw - betekenen meer dan het Vlaams Blok in zijn 25-jarig bestaan en met zijn roepen op de tribune heeft bereikt. U kunt natuurlijk aanbrengen dat niemand met u zaken wil doen. Dat ligt natuurlijk ook aan uw eigen houding. Het wordt tijd dat u eens begint te beseffen dat in haar onderhandelingen met de Franstaligen de echte prijs die Vlaanderen moet betalen het feit is dat de stemmen voor het Vlaams Blok weggegooid stemmen zijn voor het bereiken van meer Vlaamse autonomie.

De heer **Gerolf Annemans** (Vlaams Blok) : Mijnheer Borginon, u ontkent dus dat de Volksunie ooit een rol zou hebben gespeeld voor zij aan een Belgische regering of een communautair akkoord zou hebben deelgenomen. Dat is natuurlijk niet waar. De belangrijkste kracht en de belangrijkste macht van een Vlaams-nationale partij is de kracht en de macht die zij uitoefent door druk uit te oefenen op alle andere partijen die al dan niet verplicht zijn om akkoorden te sluiten. Het is vooral de kracht die uitgaat van de vaststelling en van het voornemen om nooit een akkoord te sluiten zonder dat het eerbaar is. Ik heb nog geen enkel communautair akkoord meegemaakt waaraan de Volksunie heeft deelgenomen dat voor Vlaanderen eerbaar was, wat de kiezers van de Volksunie telkenmale hebben aangetoond en bevestigd door hun stem over te brengen naar het Vlaams Blok.

Ik zie niet in waar u het lef en de hovaardigheid vandaan haalt om op een dergelijke manier te oordelen over een van de snelst groeiende en op dit moment een van de belangrijkste Vlaams-nationale factoren in de Belgische politiek, met name het Vlaams Blok.

De heer **Alfons Borginon** (VU&ID) : Mijnheer Annemans, het is wel duidelijk dat wij hierover te eeuwigen dage van mening zullen verschillen. Ik denk dat ook de geschiedenis een ander oordeel zal vellen dan het verhaal dat u hier vertelt. Alles wat aan Vlaamse autonomie is verwezenlijkt, is er gekomen mede dankzij de fundamentele bereidheid van de Vlaams-nationalisten om in dialoog te treden en te proberen akkoorden te sluiten. Wij hebben al heel wat bereikt en wij hopen nog heel veel te bereiken.

Niet alleen de maatschappelijke positie waarin u zich hebt opgesteld maken gesprekken met iedereen zeer moeilijk.

De strategische optie om aan geen enkel akkoord deel te nemen is eigenlijk een bijzonder comfortabele houding voor u die u toelaat om zonder enige moeite een aantal zitjes in het parlement te bekleden en hier uw gedachten te spuien. Dat zet echter totaal geen zoden aan de dijk.

Ik kom dan terug bij mijn tekst. Eigenlijk is het niet mijn tekst want de heer Pieters zou normaal voor ons het woord voeren. Aangezien hij de democratie gaan verspreiden is in Armenië, zal ik op basis van zijn tekst mijn betoog houden. Rond deze tijd zou hij op Zaventem moeten landen en misschien komt hij hier nog voor het einde van het debat aan.

Het gaat hier vandaag om de vertaling van de zogenaamde Sint-Elooisakkoorden. Deze akkoorden bestonden uit drie delen, te weten een eerste groot deel onderwijsfinanciering, een tweede deel over het erkennen van trekkingsrechten voor de gewesten en een derde deel om het Vlaams Gewest zogezegd toe te staan over te gaan tot lineaire kortingen. Vandaag gaat het in essentie om het onderwijsdossier. Toch moet het mij van het hart dat de twee andere delen, waarin een aantal zogenaamde voordelen voor Vlaanderen vervat zouden zitten, ook op een doos van Pandora of een lege doos zouden kunnen uitdraaien. Wat de trekkingsrechten betreft, zou het om een doos van Pandora kunnen gaan aangezien niet uit te sluiten valt dat dit bijkomend geld de tewerkstelling geenszins ten goede zal komen en dat het uiteindelijk bij het Franstalig onderwijs kan terechtkomen. Wat de kortingen betreft, is dit natuurlijk deels een lege doos. In onze visie waren wij daarvoor immers al bevoegd, tenzij het vaststellen of een korting invloed zou hebben op de monetaire en economische unie dan wel of ze verenigbaar is met de stabiliteitseisen van de Europese Unie ook al louter politieke beslissingen zouden zijn. Een beetje ernst zou hier op zijn plaats zijn.

Wij hebben het hier vandaag echter over de wettelijke uitwerking van de onderwijsakkoorden. Ook in dit deel zou er voor elk wat wils te vinden zijn, alleen bleek er voor de ene Gemeenschap wat meer wils te zijn dan voor de andere. De Franse Gemeenschap kreeg het geld waarnaar ze hongerde. Wat velen in Vlaanderen, niet alleen in de oppositie, steeds weer een van de belangrijkste hefbomen voor een verdere staatshervorming noemden, werd hier weggegooid. Allerhande arrangementen tussen de Vlamingen alleen kunnen wat dit fundamentele onderhandelingsgegeven betreft niets meer verhelpen. Deze akkoorden zijn het gevolg van het geheim akkoord waarvan de eerste minister het bestaan eerst ontkende maar uiteindelijk moest toegeven. Het feit dat de eerste minister in dit dossier een belangrijk deel van zijn geloofwaardigheid en zijn Vlaamse flank heeft prijsgegeven is nefast. Het is immers erg moeilijk om dit vertrouwen opnieuw op te bouwen. Wij hopen dat met het akkoord inzake Landbouw en Buitenlandse Handel een eerste stap is gezet om een klein stukje vertrouwen weer op te bouwen. In onze beoordeling van de betrouwbaarheid van de eerste minister kan dit akkoord echter

Alfons Borginon

geenszins opwegen tegen het opgeven van de hefboom. Wij zullen het dossier verder volgen in de hoop dat uiteindelijk zal blijken dat er aan het einde van de rit heel wat gerealiseerd is. Dit was echter beter op een andere manier van start gegaan.

Ik wil u even herinneren aan enkele elementen van het akkoord zelf. Het akkoord en het thans voorliggende wetsontwerp gaan niet uit van het meest objectief vaststelbare cijfer, te weten het aantal kinderen in de leerplichtige leeftijd tussen zes en achttien jaar maar van een veel minder vaststelbaar gegeven, te weten het aantal regelmatig ingeschreven leerlingen van zes tot en met zeven-tien jaar. Er worden heel wat correctiecoëfficiënten gebruikt waardoor het probleem van de controle erg reëel wordt. Men gaat die cijfers tonen in de periode van 15 januari tot 1 februari, te beginnen in het jaar 2000. De gemeenschappen leveren het Rekenhof elektronische bestanden per leerling en per school waarna het Rekenhof met tweetalige ploegen de data gaat verifiëren.

Het leerlingenaantal zal aan een dubbele controle worden onderworpen als er tegen 15 mei, over enkele dagen, geen adequate elektronische bestanden zouden worden aangereikt. Enerzijds zal men tot een telling of controle in de scholen overgaan. Anderzijds zal men de telling aan de meest objectieve gegevens toetsen, namelijk de bevolkingscijfers van de kinderen van die leeftijd. Het is duidelijk dat deze procedure fundamenteel niet kan werken. De grote vragen die het personeel van het Rekenhof in de Senaat heeft geuit omtrent de doenbaarheid van haar bijkomende opdrachten werden in de wind geslagen. Het Rekenhof moet eigenlijk uitsluitend ten dienste van het parlement staan.

De opbouw van de timing is misschien wel logisch - tellingen in januari en februari met een controle op het einde van het schooljaar - maar het is een louter politieke logica. Hoe zal de telling in de meeste jaren gebeuren? Het Rekenhof heeft weinig eigen criteria om de bestanden te controleren. Op een bepaald ogenblik zal men tot de vaststelling komen dat deze bestanden niet kloppen en dat de gemeenschappen en het Rekenhof er niet uitkomen. Geen nood echter, als de gemeenschappen en het Rekenhof er niet uitkomen, komt als een *deus ex machina* de federale regering die in al haar wijsheid de knoop zal doorhakken. Men kan de timing hiervan voorspellen. Dit zal gebeuren in de vroege zomermaanden, in de week tussen 21 en 28 juli. In deze week zijn de ministers, in tegenstelling tot de kamerleden en de senatoren, nog niet vertrokken naar het warme Zuiden. Tegen oktober zal er veel water door de zee gelopen zijn. Men heeft een diabolische timing ingevoerd.

Deze dubbelzinnigheden kan men in het wetsontwerp terugvinden. Men spreekt over een tijdelijke wet maar dat schrijft men niet in de tekst van de wet zelf. Het mag ook alleen in het Nederlands gezegd worden. Ik hoop dus dat

de heren Picqué en Poncelet even niet luisteren. Het staat wel in de tekst van het akkoord tussen de Vlaamse meerderheidspartijen, dus eigenlijk een soort van bisakkoord. Daarin wordt gezegd dat er tegen 2001 een oplossing moet zijn. Indien geen akkoord wordt bereikt omtrent de wijzigingen van de bijzondere financieringswet, engageren de Vlaamse meerderheidspartijen zich tot het indienen, in het federaal Parlement, van een voorstel tot herziening van de bijzondere financieringswet en een voorstel om de thans goed te keuren wet onderuit te halen. Wij geloven nog in de goede wil die uit de akkoorden blijkt, anders zouden wij van boerenbedrog spreken. De verplichting tot het indienen van een wetsvoorstel, waarvan de kans groot is dat ze geen meerderheid haalt in de Franse taalgroep, kan in onze ogen alleen maar betekenen dat de Vlaamse meerderheidspartijen dienaangaande hun vertrouwen in de federale regering opzeggen. De federale regering moet immers voor een fatsoenlijk politiek compromis zorgen dat dit tweede bisakkoord tussen de Vlaamse meerderheidspartijen realiseert.

Ik hoop alleen dat de eerste minister iets meer vertrouwen zal uitstralen en niet zal doen alsof zijn neus bloedt door te zeggen dat dit akkoord door Karel of Patrick gesloten werd en dat hij niet op de hoogte was. Wij zullen ons niet laten bedriegen.

De tekst van het wetsontwerp bevat tal van dubbelzinnige concepten. Zo wordt overgegaan tot een alternatieve tijdsprocedure indien de bestanden die door de gemeenschappen worden afgeleverd als niet geschikt worden beschouwd. De regering antwoordt niet op vragen dienaangaande.

Wat dat is? Op vragen daarover antwoordt de regering niet. Ook laat de regering ons gissen naar wat er dan moet worden verstaan onder een betekenisvolle en niet te verklaren, in cijfers uitgedrukte afwijking tussen de gegevens verstrekt door een Gemeenschap en de controlegegevens. Hoe groot moet dergelijke afwijking zijn? Het blijft in het vage. Telkens cruciale begrippen op cruciale ogenblikken in de procedure opduiken, moet dat worden uitgemaakt door het Rekenhof. Hoe kan men daar nu het Rekenhof mee opzadelen? Het Rekenhof kan dit niet, omdat het niet over stavingscriteria beschikt. Het Rekenhof zou dan al zelf de criteria moeten vaststellen en dus buiten zijn rol treden: in plaats van een orgaan ten dienste van de Kamers, zou het dan zelf een politiek orgaan worden. Dat is een wel erg vergiftigd geschenk aan deze eerbiedwaardige instelling. Zo wordt er ook bepaald dat in voorkomend geval ook vrede zou worden genomen met de afwezigheid van de rijksregisternummers. Naïef zou men kunnen veronderstellen

Alfons Borginon

dat het gaat om gevallen waar men geen rijksregister-nummer heeft, maar nee : als men er niet in slaagt om dat te verstrekken, volstaat het blijkbaar al. Ook dat is blijkbaar een probleem dat moeilijk ligt bij de Franse Gemeenschap.

Een aantal elementen uit het Sint-Elooisakkoord zou anderzijds de Vlamingen moeten paaien. Zo zou werk worden gemaakt van de selectieve ophaling van leerlingen in het andere taalgebied, wat dan vastgelegd zou moeten worden in een samenwerkingsakkoord tussen... ja, tussen wie ? Dat is nog niet helemaal duidelijk. Aan Vlaamse kant is het duidelijk, maar aan Franstalige kant is men het nog niet eens met wie een samenwerkingsakkoord zou moeten worden gesloten. Goed dus, een samenwerkingsakkoord. Dat zou eigenlijk al klaar moeten zijn over vijf dagen. Ik kan niet in de geest en het hart van de ministers van de diverse regeringen kijken, maar ik zie dat op vijf dagen toch niet lukken. Men schuift het ophalingsakkoord op de lange baan en als het er toch komt, Franstalige vrienden, dan geen nood, iemand van u loopt beslist naar de rechter om te protesteren tegen wat u ongetwijfeld weer eens als een aanslag op uw *liberté du père de famille* zult beschouwen. Wanneer hoor ik de heer Maingain of de heer Eerdekenis mij hierin tegenspreken ? Sterker nog, u steunt het verzet tegen de taalinspectie die nu reeds wettelijk bestaat voor de scholen in de rand. Vlaamse collega's uit de meerderheid, ziet u dit niet ?

Een ander gegeven zou ook weer de Vlamingen ter wille zijn, te weten de in een wetsontwerp vervatte regeling voor de buitenlandse studenten. Iedereen wordt daar beter van : meer geld voor beide gemeenschappen en bovendien een voor Vlaanderen meer voordelige sleutel. Niet meer twee derden voor de Franse Gemeenschap en een derde voor de Vlaamse Gemeenschap zoals in het verleden, nee, ook hier weer een dubieuze toegift aan Vlaanderen : men verbetert de verdeelsleutel. De Raad van State had nochtans in alle duidelijkheid gesteld dat die materie zou moeten worden geregeld met bijzondere dubbele tweederdemeerderheid. Het magere argument om daar onderuit te komen zou dan zijn dat de bijzondere wet toestaat de bedragen aan te passen als volkenrechtelijke beslissingen bijkomende kosten voor de gemeenschappen met zich zouden brengen. Alleen is er op dat vlak eigenlijk niets veranderd sinds de bijzondere wet werd goedgekeurd. Dat kinderen van buitenlandse werknemers in België gelijk moeten worden behandeld, staat eigenlijk al vast vanaf 1968, als het al niet vanaf 1958 is. De verdeelsleutel zelf wordt daarenboven nergens onderbouwd. Wat zal er gebeuren als straks in de Franse Gemeenschap iemand opstaat die zich gediscrimineerd voelt omdat voor buitenlanders in die Gemeenschap minder wordt betaald dan voor buitenlanders in die andere Gemeenschap ? Dat is een realiteit die wij ook onder ogen moeten zien. Het zou dus wel eens een vergiftigd geschenk kunnen zijn.

Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, uit al het voorgaande moge voldoende blijken dat er voor de VU&ID-fractie als democratische Vlaams-nationalisten in deze Kamer geen reden kan bestaan om dit akkoord goed te keuren.

Het onderwijsfinancieringsakkoord van Sint-Elooi is strategisch fout, gevaarlijk voor de instellingen, dubbelzinnig en slecht voor Vlaanderen. De regeling van de financiering van het onderwijs hoort thuis in de onderhandelingen tussen de gemeenschappen over verdere stappen in de staatshervorming en niet in een geheim akkoord bij de vorming van de regering dat dan door Sint-Elooi gezegegend wordt.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Mijnheer Borginon, mijn excuses omdat ik niet bij heel de uiteenzetting aanwezig was. Ik heb maar een stuk gehoord, maar als ik uw conclusie hoor dan vraag ik mij af hoe u dat rijmt met het feit dat dit akkoord in nauw overleg met de gemeenschapsregeringen - dus ook met de Vlaamse waarvan de VU deel uitmaakt - is totstandgekomen. Ik vraag mij af hoe u kunt verguizen wat uw partijgenoten in de Vlaamse regering hebben aanbeden. Collega Verherstraeten heeft daarop gewezen. Een vorm van schizofrenie kan u toch niet ontzegd worden of heb ik dat verkeerd begrepen ?

De heer **Alfons Borginon** (VU&ID) : Ik kan u geruuststellen, ik lijd absoluut niet aan enige vorm van schizofrenie. Ik heb ook niet de ambitie er ooit aan te lijden.

Het Sint-Elooisakkoord is een akkoord dat wij niet ondertekend hebben en niet steunen. Het enige waaromtrent wij met de partners in de Vlaamse meerderheid een akkoord hebben is om datgene wat is afgesproken uiterlijk tegen december 2001 te veranderen. Onze houding is dus niet schizofreen.

Ik had het over een weinig strategisch voorbeeld. We kunnen alleen nog hopen dat de feitelijke omstandigheden waarin de Franse gemeenschap zich bevindt en de druk vanuit het onderwijs, enerzijds en de non-profitsector, anderzijds ervoor zou kunnen zorgen dat de druk voor meer geld in de Franse gemeenschap toch nog voldoende sterk zou kunnen zijn om een substantieel akkoord te kunnen afsluiten. We kunnen dat hopen. Alleen hadden we liever feiten gehad.

De voorgelegde wetsontwerpen staan vol van de dubbelzinnigheden. Het Rekenhof, een belangrijke pijler van onze parlementaire democratie, wordt geconfronteerd met een taak waartegen het niet is opgewassen. De regering krijgt volmacht om onderwijsgeld tussen de gemeenschappen te verdelen, maar wie wint er eigenlijk bij dit akkoord ? Niet Vlaanderen - wie zou dat ook nog maar durven te denken -, niet de democratie - wellicht is het belangrijk elders te spreken over democratie dan het

Alfons Borginon

hier dag na dag te verwezenlijken - en zelfs niet het onderwijs in Franstalig België. Uiteindelijk zal er voor beide gemeenschappen van ons land slechts goed onderwijs komen wanneer men in totaal vrije zelfbeschikking met eigen belastinginkomsten gestalte kan geven aan een onderwijs op de manier en met de middelen die men zelf wil. Op die manier kan men in Vlaanderen en Franstalig België een kwalitatief hoogstaand en aan onze eigenheden aangepast onderwijs garanderen waarop onze kinderen, die allemaal met dezelfde intellectuele basiscapaciteiten vertrekken, recht hebben.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Collega Borginon, ik beticht u uiteraard niet van politieke schizofrenie, maar uw partij heeft toch wel een bijzonder groot probleem. Dit akkoord, waarvan de wettelijke neerslag hier wordt besproken, werd volledig mee onderhandeld door uw partijgenoot Bert Anciaux. Dat is een waarheid die wij uit alle media en politieke verklaringen die toen werden afgelegd, kunnen afleiden. Dat bedoelde ik met het woord "schizofrenie". Ik had het niet beledigend bedoeld. De politieke houding van de Volksunie is volkomen onbegrijpelijk. Ik herinner mij dat uitgerekend Bert Anciaux een paar dagen geleden in een of ander krantenartikel zei dat sommige mensen niet begrijpen dat men in de federale Kamer oppositie voert en op Vlaams niveau in de meerderheid zit. Hier is het duidelijk dat het om een politiek akkoord gaat dat de Volksunie bindt en mee werd onderhandeld door uw boegbeeld Bert Anciaux in de Vlaamse regering. Mij lijkt bijvoorbeeld een zedig zwijgen van de Volksunie in dit debat een correctere politieke houding.

De **voorzitter** : Mijnheer Borginon, wilt u nog kort reageren, want uw spreektijd is al verstreken.

De heer **Alfons Borginon** (VU&ID) : Mijnheer Van Peel, u vergist zich in de chronologie. De toezegging om aan het Franstalig onderwijs middelen ter beschikking te stellen werd gedaan door Guy Verhofstadt, ter gelegenheid van de federale regeringsonderhandelingen. Het enige wat nog is gebeurd waren pogingen van onze kant om ervoor te zorgen dat, na hetgeen de eerste minister had verkwaanseld, er nog genoeg kansen overbleven om het grote debat van gemeenschap tot gemeenschap, inclusief de financiering en de autonomie van de fiscaliteit, te kunnen voeren. In die zin denk ik niet dat er in hoofde van mijn partij sprake kan zijn van schizofrenie.

De heer **Hugo Coveliers** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil erop wijzen dat ik het enige lid van de meerderheid ben dat hier het woord voert. De meerderheid misbruikt dit debat dus zeker niet om tijd te verspelen.

De financiering van het onderwijs is een thema dat in deze Kamer reeds herhaaldelijk aanleiding heeft gegeven tot merkwaardige discussies. Ik heb daarnet zelfs

vastgesteld dat deze discussie anders wordt benaderd door de Franstalige en de Nederlandstalige christen-democratische oppositie. De heer Tastenhoye zou de mooie spreuk van Goethe "In der Beschränkung zeigt sich den Meister", moeten kennen. Ik stel vast dat hij erin slaagt over de politiehervorming te spreken en banale en onjuiste dingen daarover te zeggen naar aanleiding van de bespreking van een onderwijsakkoord. Het scheelde niet veel of hij had het ook over de Seefhoek in Antwerpen. Dit debat en de sereniteit dienaangaande worden vertroebeld door een dubbele spanning die nog altijd niet is opgelost.

Het is een spanning die enerzijds in verband staat met de investeringsinspanningen van de overheid en met de frictie tussen het overheidsinitiatief en het vrij initiatief anderzijds. Daarnaast is er de inbedding, conform artikel 24, paragraaf 3, van de Grondwet, dat duidelijk - en terecht - stelt dat iedereen het recht heeft op onderwijs, met eerbiediging van de fundamentele rechten en vrijheden en dat de toegang tot het onderwijs kosteloos is tot het einde van de leerplicht.

Dit recht impliceert op de eerste plaats het vermogen voor iedereen om zonder voorafgaande toestemming, naar eigen inzicht onderwijs in te richten en te laten verstrekken, zowel naar de vorm als naar de inhoud. Op de tweede plaats houdt dit recht de vrijheid van de ouders of van de studenten in om zelf een school te kiezen, wat noodzakelijk de vereiste met zich brengt dat zij onder redelijke voorwaarden die in objectieve criteria moeten worden vertaald, een beroep zouden moeten kunnen doen op een school van hun keuze.

Het hoeft geen betoog dat de concrete invulling en tenuitvoerlegging van dit recht, waaraan trouwens het gelijkheidsbeginsel is vastgekleefd, voor de gemeenschappen een niet onaanzienlijke financiële verplichting betekent die door toedoen van het kosteloos karakter van de onderwijs toegang en de vaststelling dat de door de federale overheid doorgestorte kredieten wel worden verantwoord door de behoefte van het onderwijs, maar dat de financiering ervan niet geheel wordt voorbehouden en dat de problemen worden verzwaard.

Het is niet verwonderlijk, wat men daarover ook moge beweren, dat uit simulaties op basis van de huidige bijzondere financieringswet is gebleken dat zowel de Vlaamse als de Franse gemeenschap in de nabije toekomst een financiële nood zullen vertonen op het vlak van het onderwijs. Het zou goed zijn mocht iedereen beseffen dat dit voor beide gemeenschappen een probleem is. Trouwens, de vraag naar de omvang en de grootte van deze financiering werd reeds gesteld.

Hugo Coveliers

Precies de twee thans voorliggende wetsontwerpen hebben tot doel om, in afwachting van een fundamentele oplossing, een voorlopige oplossing te brengen. Dat betekent dat in eerste instantie concrete problemen die om een dringende oplossing vragen, moeten worden aangepakt.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Mijnheer Coveliers, wat u daarnet zei over de financieringsbehoeften, zowel van het Vlaamse als van het Franstalig onderwijs, lijkt mij niet helemaal in overeenstemming te zijn met de verklaringen van de heer De Gucht.

De heer De Gucht zei dat het juist is dat ook het Vlaamse onderwijs een bijkomende financiering zou kunnen nodig hebben - weze het selectief, maar hij riep zijn partijgenoot, de Vlaamse minister van Onderwijs Marleen Vanderpoorten, tot de orde op het ogenblik dat zij haar verwachtingen daaromtrent openbaar maakte, zeggende dat zij op die wijze het communautair debat vertroebelde.

Het verbaast mij aldus, mijnheer Coveliers, dat u de stelling verdedigt van de Vlaamse minister van Onderwijs, aangezien het risico bestaat dat de heer De Gucht u morgen zal terugfluiten.

De heer **Hugo Coveliers** (VLD) : Mijnheer Van Peel, u vergist zich. Het is evident dat het hier om een vaststelling gaat.

Een aantal sprekers kwamen wat politieke propaganda verkondigden die overigens totaal naast de kwestie was. In dat verband denk ik niet aan de heer Verherstraeten en aan leden van de PSC.

Hier gaat het echter om de vaststelling dat beide Gemeenschappen in financiële nood zouden kunnen geraken wat betreft hun onderwijs, indien men hetzelfde beleid wil voeren op basis van voormelde ideeën en stellingen.

Ik heb het over de vrijheid van onderwijs, de volledige financiering door de overheid - ook als het onderwijs niet wordt ingericht door de overheid - en de mogelijkheid voor iedereen om op al die onderwijsmogelijkheden een beroep te doen. Dat is niet in tegenspraak met de woorden van de VLD-voorzitter. Hij verklaarde immers dat het inderdaad een probleem is dat binnen de Vlaamse regering zal moeten worden opgelost in het licht van de mogelijkheden die zij heeft. Dat verklaart de andere eisen die de VLD in dat verband stelt.

Ik wil het nu over het beruchte artikel 39,§ 2 van de bijzondere financieringswet hebben. We hebben er al veel over gehoord. Er zijn blijkbaar mensen die het nog

nooit hebben gelezen, maar het toch in verband willen brengen met al het mogelijke en de schuldige van een andere partij. Artikel 39,§ 2 geeft voor de begrotingsjaren 1989, toen u nog journalist was, mijnheer Tastenhoye, tot 1998...

Mijnheer Annemans, in tegenstelling tot veel van uw vrienden heb ik met mijn verleden geen enkel probleem.

Artikel 39,§2 bepaalt voor de begrotingsjaren 1989 tot 1998 de verdeling van de opbouw van de belasting op de toegevoegde waarde in het licht van het huidige aantal leerlingen; 57,55% voor de Vlaamse Gemeenschap en 42,55% voor de Franse Gemeenschap. Het is duidelijk bepaald - en dat wist men in 1989 - dat men vanaf het begrotingsjaar 1999 de verdeelsleutel moest aanpassen aan de verdeling van het aantal leerlingen. Dit moest gebeuren aan de hand van bij wet vastgestelde, objectieve criteria. Het is een neutrale vaststelling dat de vorige regeringen bij een gebrek aan eensgezindheid en een zekere inertie, er nooit in zijn geslaagd om een afdoend antwoord te bieden op deze bijzondere wettelijke vereiste. Wie durft nu te betwisten dat het een verdienste van de huidige regering is om een aantal aanvaardbare parameters vast te leggen ? Sta mij toe u deze parameters te geven.

Ten eerste is er de conformiteit met de bijzondere wet die uitdrukkelijk gewag maakt van het leerlingenaantal. Dat staat in de wet. Men kan dat niet wegmoffelen.

Ten tweede is er de neutraliteit ten aanzien van het beleid. Dat betekent dat een gemeenschap haar beleid niet kan oriënteren in de richting van een voor haar gunstige middelenverdeling.

Ten derde is er een onbetwistbare, transparante en objectieve controle door een onafhankelijke, gezaghebbende instantie, namelijk het Rekenhof.

Mijnheer Tastenhoye, u vergist zich ongelooflijk. Ik kom daar dadelijk op terug. Een gebrek aan financiële zuurstof zal de gemeenschap verplichten de kwaliteit en kwantiteit van haar onderwijs terug te schroeven. Mijnheer Tastenhoye, ik betreur uw uitspraak over de kwaliteit van het Franstalig onderwijs. Ik ken mensen, opgeleid in het Franstalig onderwijs, die bijzonder intelligent zijn.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, de heer Coveliers heeft op een punt gelijk. In de vorige legislatuur is er wat de financieringscriteria betreft, geen akkoord gevonden. Ik was tijdens de vorige legislatuur partijvoorzitter en ik kan u verzekeren dat ik tot de mensen behoor die zich danig hebben verzet tegen een akkoord, omdat het mij uitgesloten leek om een akkoord te sluiten, wetende dat zou gebeuren wat nu is gebeurd : een eenzijdige toegeving aan de Franstaligen en het uit handen geven van elke onderhandelingshefboom ten opzichte van de Vlaamse eisen. U stelt het ontbreken van

Marc Van Peel

een akkoord tijdens de vorige legislatuur als een grote nalatigheid voor. Ik kan u vertellen dat het vanuit de Vlaamse meerderheid - in ieder geval vanuit de CVP - een bewuste strategie was om geen onderhandelingswapens uit handen te geven. Dat is nu wel gebeurd.

We hebben deze keuze zeer bewust gemaakt. Ik blijf deze keuze verdedigen.

De heer **Hugo Coveliers** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, als het standpunt van de heer Van Peel correct zou zijn, wens ik erop te wijzen dat men in 1989 geen wet had moeten maken die bepaalt dat men ze in 1998 moet herzien. Dit heeft te maken met het vertrouwen in de wetten. De overheid moet de eerste zijn om de wetten na te leven. Hoe kan men anders verwachten dat de onderdanen de wetten zullen naleven ?

Mijnheer de voorzitter, u maant me aan mijn betoog af te ronden. Daarom zal ik niet dieper ingaan op de inhoud van de ontwerpen. Toch wens ik te blijven stilstaan bij het begrip "geschikt". Dit begrip moet in de formele zin van het woord worden geïnterpreteerd. Men moet de vraag beantwoorden in hoeverre de bestanden van de twee gemeenschappen overeenstemmen met de richtlijnen van het Rekenhof. In de loop van de jaren is de opdracht van het Rekenhof geëvolueerd. Als men bijzonder conservatief is ingesteld en men de evolutie in de maatschappij niet wil zien en denkt dat de gemeenschap altijd zal blijven zoals ze in de Middeleeuwen was, kan men een dergelijke evolutie niet begrijpen. Ik herinner u eraan dat het Rekenhof op een bepaald ogenblik gevraagd werd over rekenplichtigen te oordelen. Dat staat ook niet in de oorspronkelijke tekst van de Grondwet en behoort niet tot de oorspronkelijke opdrachten van het Hof. Het is een evolutie die het Rekenhof doormaakt. Het lijkt me evident dat de regering met een wet die door het parlement wordt goedgekeurd deze opdracht aan het Rekenhof geeft.

Wat de ophaling betreft, wens ik te beklemtonen dat het hier geen beperking van de vrijheid van de ouders betreft om hun kinderen naar een bepaalde school te sturen maar een beperking van de vrijheid van de overheden om buiten hun werkterrein op een deloyale manier activiteiten te ontwikkelen. Met ophaling bedoelt men een regelmatige en bewust georganiseerde ophaling van kinderen. Dit begrip wordt ingevuld op basis van de verordening 684/92 van de Raad van de Europese Gemeenschappen die het begrip ophaling duidelijk vermeldt. Volgens deze verordening betekent "ophaling" het vervoer van leerlingen door middel van voertuigen met 9 of meer plaatsen, de bestuurder inbegrepen. Het is correct dat er problemen kunnen ontstaan als de regeling niet correct wordt nageleefd. De wettekst bevat terzake duidelijke regelingen en geeft het Rekenhof belangrijke

bevoegdheden. Wij zijn ervan overtuigd dat het Rekenhof deze opdracht in de praktijk aankan en dat men de opdrachten van het Hof niet moet beperken tot de globale en klassieke opdrachten van dit controleorgaan zoals die

oorspronkelijk in de Grondwet zijn opgenomen. In de komende weken en maanden zal de regering het Rekenhof nog andere opdrachten toevertrouwen die eveneens verder strekken dan de opdrachten die het Hof destijds heeft gekregen. Het is, mijns inziens, eveneens een taak van het parlement om mee te evolueren met de maatschappij.

Mijnheer de voorzitter, het tweede ontwerp strekt ertoe de sinds 1989 bepaalde financiering van het universitair onderwijs aan buitenlandse studenten aan te passen. Recente arresten van het Europees Hof voor Justitie herinneren ons land aan de verplichting om de buitenlandse studenten van de Europese Unie te beschouwen als financierbaar op dezelfde basis als de Belgische studenten. De vrees van heer Borginon inzake discriminatie is onterecht.

Artikel 62, 3 van de bijzondere financieringswet verzet zich geenszins tegen een meer structurele en op criteria gestoelde regelgeving die toelaat om de in deze geldende bedragen te verhogen met de bedoeling rekening te houden met de eventuele financiële gevolgen voor de gemeenschappen van de beslissingen die de federale overheid bij de uitoefening van haar eigen bevoegdheid heeft genomen.

Ik vind het in een democratie zeer goed dat deze twee ontwerpen kritiek hebben gekregen van de oppositie. Het tegenovergestelde zou me niet alleen verbazen maar ook beangstigen.

Ik zou bijzonder veel argwaan hebben over een tekst van de meerderheid die door de oppositie niet bekritiseerd wordt. Wanneer we alle ernstige argumenten bekijken, dan mogen we duidelijk stellen dat de regering erin geslaagd is om haar doel te bereiken, namelijk het verwezenlijken van een neutrale operatie gestoeld op objectieve criteria. Dat is een regeling waar men in het verleden niet in geslaagd is en waar men nu tot een voor iedereen...

(Protest van de heer Guido Tastenhoye)

Mijnheer Tastenhoye, ik heb van u al bijzonder veel klinkklare nonsens gelezen. Een van mijn collega's is daar ooit het slachtoffer van geweest. Ik neem het dus niet dat u zoiets zegt.

In tegenstelling tot wat er in het verleden is gebeurd, zijn wij er eindelijk in geslaagd om deze criteria te formuleren.

(Protest van de heer Guido Tastenhoye)

De **voorzitter** : Mijnheer Tastenhoye, gelieve de heer Coveliers te laten uitpraten. Uw besluit, mijnheer Coveliers.

De heer **Hugo Coveliers** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, deze tekst is de uitwerking van wat er in 1989 is beslist en wij zullen die met overtuiging goedkeuren.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik wil enkel een vraag stellen aan de heer Coveliers. Gisteren zijn de uitbundige prognoses van het Planbureau bekendgemaakt. Onmiddellijk werd door Ecolo en de PS gesteld dat dit hen de ruimte zou geven voor de herfinanciering van het onderwijs.

In het licht van wat u daarnet zei over het feit dat er ook voor het Nederlandstalige onderwijs behoeften zijn, vindt u dan ook dat de bijkomende financieringsbehoeften voor het onderwijs vanuit de federale middelen zowel naar het Franstalig als naar het Nederlandstalig onderwijs moeten gaan ? Dat lijkt mij anders de logica van wat u daarnet hebt gezegd, mijnheer Coveliers.

De heer **Hugo Coveliers** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, ik wil kort antwoorden, maar men kan vragen stellen waar u bijna een hele bijbel op moet antwoorden.

De **voorzitter** : Die is al geschreven, mijnheer Coveliers.

De heer **Hugo Coveliers** (VLD) : Wat de heer Van Peel zegt is niet correct met betrekking tot de manier waarop deze zaak wordt behandeld. Op basis van wat er in 1989 is bepaald, zijn er onderhandelingen gevoerd. Wij weten wat onderhandelen betekent, namelijk dat geen van de partijen - en dit hoeft geen betoog - 100% zijn visie kan doordrukken. Dat is de essentie van onderhandelen en anders moet u oorlog voeren - waar sommigen blijkbaar voor opteren. Wij onderhandelen daar dus over. Uitgaande van wat in 1989 is beslist, is dit een akkoord dat correct, eerlijk en werkbaar is en dat aan de beide gemeenschappen mogelijkheden biedt voor hun onderwijs.

Ik ga niet uitmaken wie daarvoor de verdienste heeft, maar gelukkig is de economie dusdanig dat er mogelijkheden zijn. Daarover zou moeten worden onderhandeld met het oog op een heleboel andere plannen, onder meer van de Vlaamse en Waalse regering betreffende de fiscale autonomie. Mijnheer Van Peel, in alle eerlijkheid, maar op dit ogenblik kan ik niet antwoorden op uw vraag.

De essentie van de democratie die wij in het meerderheidsbeleid betrachten, is om erover te discussiëren. Ik ga niet altijd akkoord met wat men binnen de meerderheid zegt, maar wij discussiëren daar over. Wij zijn nu tot een akkoord gekomen dat ik wil verdedigen. Dat is de manier waarop wij werken. Ik hoop dat dit zo zal voortgaan.

De **voorzitter** : De algemene bespreking is gesloten.

La discussion générale est close.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4)

Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(540/1)**

Het wetsontwerp telt 6 artikelen.

Le projet de loi compte 6 articles.

Ingediende amendementen :

Opschrift :

nr. 8 van de heren Servais Verherstraeten en Marc Van Peel **(540/2)**

Art. 2 :

nr. 9 van de heren Servais Verherstraeten en Marc Van Peel **(540/2)**

nr. 13 van de heer Danny Pieters **(540/2)**

nrs. 1, 2, 3 en 4 van de heren Luc Paque en Jean-Pol Poncelet **(540/2)**

Art. 3 :

nrs. 10 en 17 van de heren Servais Verherstraeten en Marc Van Peel **(540/2 en 540/4)**

nr. 15 van de heer Danny Pieters **(540/2)**

Art. 4 :

nr. 11 van de heren Servais Verherstraeten en Marc Van Peel **(540/2)**

nrs. 5 en 6 van de heren Luc Paque en Jean-Pol Poncelet **(540/2)**

Art. 5 :

nr. 12 van de heren Servais Verherstraeten en Marc Van Peel **(540/2)**

nr. 14 van de heer Danny Pieters **(540/2)**

Art. 6 :

nr. 7 van de heren Luc Paque en Jean-Pol Poncelet **(540/2)**

nr. 16 van de heer Danny Pieters **(540/2)**

Amendements déposés :

Intitulé :

n° 8 de MM. Servais Verherstraeten et Marc Van Peel **(540/2)**

Art. 2 :

n° 9 de MM. Servais Verherstraeten et Marc Van Peel **(540/2)**

n° 13 de M. Danny Pieters **(540/2)**

n°s 1, 2, 3 et 4 de MM. Luc Paque et Jean-Pol Poncelet **(540/2)**

Art. 3 :

n°s 10 et 17 de MM. Servais Verherstraeten et Marc Van Peel **(540/2 et 540/4)**

voorzitter

n° 15 de M. Danny Pieters **(540/2)**

Art. 4 :

n° 11 de MM. Servais Verherstraeten et Marc Van Peel **(540/2)**

n°s 5 et 6 de MM. Luc Paque et Jean-Pol Poncelet **(540/2)**

Art. 5 :

n° 12 de MM. Servais Verherstraeten et Marc Van Peel **(540/2)**

n° 14 de M. Danny Pieters **(540/2)**

Art. 6 :

n° 7 de MM. Luc Paque et Jean-Pol Poncelet **(540/2)**

n° 16 de M. Danny Pieters **(540/2)**

Artikel 1 wordt aangenomen.

L'article 1 est adopté.

De stemming over de amendementen, het opschrift en de artikelen 2 tot 6 wordt aangehouden.

Le vote sur les amendements, l'intitulé et les articles 2 à 6 est réservé.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over de aangehouden amendementen, het aangehouden opschrift en de aangehouden artikelen en over het geheel zal later plaatsvinden.

La discussion des articles est close. Le vote sur les amendements, l'intitulé et les articles réservés ainsi que sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

Projet de loi exécutant l'article 62 de la loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des Communautés et des Régions (transmis par le Sénat) (541/1 à 4)

Wetsontwerp tot uitvoering van artikel 62 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten (overgezonden door de Senaat) (541/1 tot 4)

La discussion générale est ouverte.

De algemene bespreking is geopend.

Je crois que chacun s'est déjà exprimé lors de la discussion du projet n° 540. *(Assentiment)*

De algemene bespreking is gesloten.

La discussion générale est close.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4)

Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(541/1)**

Het wetsontwerp telt 2 artikelen.

Le projet de loi compte 2 articles.

Ingediende amendementen :

Opschrift :

nr. 1 van de heren Servais Verherstraeten en Marc Van Peel (541/2)

nr. 3 van de heren Luc Paque en Jean-Pol Poncelet (541/4)

Art. 2 :

nr. 2 van de heren Servais Verherstraeten en Marc Van Peel (541/2)

nrs. 4 en 5 van de heren Luc Paque en Jean-Pol Poncelet (541/2)

Amendements déposés :

Intitulé :

n° 1 de MM. Servais Verherstraeten et Marc Van Peel (541/2)

n° 3 de MM. Luc Paque et Jean-Pol Poncelet (541/4)

Art. 2 :

n° 2 de MM. Servais Verherstraeten et Marc Van Peel (541/2)

n°s 4 et 5 de MM. Luc Paque et Jean-Pol Poncelet (541/2)

Artikel 1 wordt aangenomen.

L'article 1 est adopté.

De stemming over de amendementen, het opschrift en artikel 2 wordt aangehouden.

Le vote sur les amendements, l'intitulé et l'article 2 est réservé.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over de aangehouden amendementen, het aangehouden opschrift en het aangehouden artikel en over het geheel zal later plaatsvinden.

La discussion des articles est close. Le vote sur les amendements, l'intitulé et l'article réservés ainsi que sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

Proposition de loi de M. Alfons Borginon et consorts modifiant l'article 345 de la nouvelle loi communale (393/1 à 6)

Wetsvoorstel van de heer Alfons Borginon c.s. tot wijziging van artikel 345 van de nieuwe gemeentewet (393/1 tot 6)

Cette proposition de loi a été renvoyée en commission lors de la séance plénière du 23 mars 2000. Un rapport complémentaire (doc. n° 393/5) a été déposé.

voorzitter

Dit wetsvoorstel werd naar de commissie teruggezonden tijdens de plenaire vergadering van 23 maart 2000. Een aanvullend verslag (doc. nr. 393/5) werd ingediend.

La discussion générale est reprise.

De algemene bespreking is hervat.

M. Claude Desmedt, rapporteur : Monsieur le président, chers collègues, cette proposition de loi vient effectivement pour la deuxième fois en séance plénière de notre assemblée. Je rappelle que la proposition initiale de M. Borginon visait la procédure disciplinaire à appliquer aux fonctionnaires des conseils de districts. La procédure disciplinaire ressort du conseil communal, mais le texte de la loi prévoyait que, préalablement, le conseil communal devait recueillir l'avis du bureau du conseil de district. Pour des raisons pratiques, cette solution n'apparaissait pas heureuse et M. Borginon avait déjà proposé que l'avis préalable soit non pas donné par le bureau du conseil de district, mais bien par le secrétaire de district qui est un fonctionnaire. Ce point de vue avait été adopté à l'unanimité en commission et la proposition est venue en séance plénière du 23 mars. Lors de cette séance, M. Borginon a soulevé un autre problème important lié aux conseils de district, mais qui n'avait pas de lien avec la proposition initiale. Il s'agit du droit de vote des ressortissants de l'Union européenne aux élections des conseils de district.

Il est en effet apparu que si ce droit de vote avait toujours implicitement été considéré comme acquis, finalement, les textes légaux n'étaient pas assez clairs. C'était le point de vue de M. Borginon que le ministre de l'Intérieur a d'ailleurs confirmé, de sorte que pour résoudre ce problème, l'assemblée avait décidé de renvoyer la proposition en commission. M. Borginon y a alors déposé deux amendements visant notamment à modifier l'article 86 de la loi électorale communale. Selon les termes de ces amendements, il n'y avait plus aucune équivoque possible, en ce sens que les ressortissants de l'Union européenne qui votaient aux élections communales avaient également le droit de vote pour les conseils de districts.

Le gouvernement a marqué son accord et, suivant une habitude qu'ont tous les gouvernements et qui n'est pas toujours tellement heureuse, a introduit lui-même des amendements exactement identiques à ceux du parlementaire. Ce sont ces derniers qui ont été pris comme base de discussion.

Au cours des débats, on a aussi reparlé de l'incompatibilité entre un mandat de conseiller communal et un mandat de conseiller de district instaurée par l'article 331

de la loi communale. Cette incompatibilité a été confirmée, mais il a également été admis qu'il était possible de se porter candidat aux deux élections et qu'en cas d'élection aux deux assemblées, l'élu devait opérer un choix.

Finalement, la commission s'est ralliée aux amendements du gouvernement et a voté la proposition amendée par 11 voix contre 2. Cette proposition aboutit donc - je le répète car c'est un élément essentiel - à accorder aux ressortissants de l'Union européenne le droit de vote aux élections des conseils de districts tout comme aux élections européennes.

De heer Alfons Borginon (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, ten eerste, ik dank de collega's die dit ontwerp samen met mij hebben ingediend en die ook aan de behandeling ervan hebben meegewerkt. Samen hebben wij een aantal praktische problemen die met de inwerkingtreding van de districtsraden gepaard gaan, opgelost. Het is een goede manier van parlementaire werking.

Ten tweede, er kan nog een klein probleem ontstaan - dit probleem kan worden opgelost en is niet van wetgevende aard - bij het zich niet tijdig inschrijven als EU-vreemdeling. In dat geval zal de minister niet anders kunnen dan desnoods bij circulaire duidelijk maken dat al diegenen die zich voor de gemeenteraadsverkiezingen hebben ingeschreven, ook aan de district-raadsverkiezingen kunnen deelnemen. Dit punt moet nog met de minister worden besproken. Ik vermeld het hier opdat reeds enig spoor van deze discussie zichtbaar zou zijn.

Minister Didier Reynders : Mijnheer de voorzitter, als het gebruik van de circulaire een mogelijkheid inhoudt, kan ik ermee akkoord gaan.

De voorzitter : Het betekent in de ratio van deze voorbereidende werken dat met een circulaire een eventueel te laat ingediende erkenning alsnog kan worden ingehaald.

De heer Guido Tastenhoye (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mijn partij ziet geen problemen met het technische gedeelte van dit wetsvoorstel.

Het amendement van de heer Borginon om de Europese vreemdelingen ook stemrecht te geven voor de districtsraden is volgens ons een zoveelste poging om te proberen het Vlaams Blok bij de komende verkiezingen in Antwerpen in de districtsraden van de macht te houden. Heel de campagne die nu door pater Leman wordt opgezet is vandaag opnieuw uitgebreid op radio en televisie aan bod gekomen. Hij heeft een persconferentie gegeven. Hij heeft een grootscheepse campagne aangekondigd opdat nog voor de zomer zoveel mogelijk vreemdelingen zich zouden laten naturaliseren, zodat zij op 8

Guido Tastenhoye

oktober nog kunnen meestemmen. Het is één gestroomlijnde campagne om te proberen het Vlaams Blok in Antwerpen van de macht te houden. Het is toch wel jammer dat de Volksunie zich daartoe leent, een partij die in haar verleden zelf door het establishment genoeg werd aangevallen.

Hadden de socialisten of Agalev dit amendement ingediend, dan had ik het nog kunnen begrijpen, maar dat het juist door de Vlaams-nationalisten van de Volksunie is ingediend is een droevige zaak.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik veronderstel dat de heer Borginon namens alle indieners heeft gesproken. De verklaring van minister Reynders dat dit probleem per circulaire kan worden geregeld, is een belangrijk feit. Het betekent dat er overeenstemming is tussen de indieners en de regering. Terzake zouden geen problemen mogen rijzen.

De heer **Fred Erdman** (SP) : Mijnheer de voorzitter, mocht dit tot gevolg kunnen hebben dat wij hiermee in Antwerpen van het Vlaams Blok zouden worden verlost, dan is dat des te beter. In die omstandigheden onderschrijf ik ten volle deze tekst.

De heer **Alfons Borginon** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, ik moet zowel de heer Tastenhoye als de heer Erdman ontgoochelen. In werkelijkheid biedt het tweede stuk van dit wetsvoorstel zelfs potentieel een bescherming voor het Vlaams Blok. Indien wij dit niet zouden doen en het Vlaams Blok zou - God verhoede het - in een district een meerderheid halen, dan volstaat het één EU-onderdaan te vinden die niet heeft kunnen stemmen om de verkiezingen ongeldig te laten verklaren. Het werkt minstens in twee richtingen. Het is een technische wijziging.

Vlak voor de stemmingen over dat stemrecht hadden alle EU-onderdanen de mogelijkheid om over alle gemeentelijke materies mee het politieke beleid te bepalen. Door dit gegeven konden zij dat niet, en nu kunnen zij dat opnieuw wel. Zo eenvoudig is het.

De **voorzitter** : De algemene bespreking is gesloten.

La discussion générale est close.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4)

Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(393/6)**

Het wetsvoorstel telt 3 artikelen.

La proposition de loi compte 3 articles.

Het opschrift werd door de commissie gewijzigd in "wetsvoorstel tot wijziging van artikel 345 van de nieuwe gemeentewet en artikel 86 van de gemeentekieswet".

L'intitulé a été modifié par la commission en "proposition de loi modifiant l'article 345 de la nouvelle loi communale et l'article 86 de la loi électorale communale".

Er werden geen amendementen ingediend.

Aucun amendement n'a été déposé.

De artikelen 1 tot 3 worden artikel per artikel aangenomen.

Les articles 1 à 3 sont adoptés article par article.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.

La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

Projet de loi relatif à la décimalisation nécessaire pour l'introduction de l'euro dans les programmes informatiques du secteur public et à l'indication des prix sur les instruments métrologiques (573/1 et 2)

Projet de loi relatif à l'introduction de l'euro dans la législation concernant les matières visées à l'article 77 de la Constitution (574/1 à 3)

Projet de loi relatif à l'introduction de l'euro dans la législation concernant les matières visées à l'article 78 de la Constitution (575/1 à 3)

Wetsontwerp betreffende de vereiste decimalisering voor de invoering van de euro in de computerprogramma's van de overheid en voor de prijsaanduiding op metrologische toestellen (573/1 en 2)

Wetsontwerp betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet (574/1 tot 3)

Wetsontwerp betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet (575/1 tot 3)

Je vous propose de consacrer une seule discussion à ces trois projets de loi.

Ik stel u voor een enkele bespreking aan deze drie wetsontwerpen te wijden. *(Instemming)*

La discussion générale est ouverte.

De algemene bespreking is geopend.

voorzitter

M. Eric van Weddingen, rapporteur, devant se rendre à une séance de commission, me prie de l'excuser et se réfère à son rapport écrit.

De heer **Alfons Borginon** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil meteen in de algemene bespreking tussenbeide komen en mijn twee amendementen op twee verschillende wetsontwerpen verdedigen. Men geeft de regering een aantal volmachten om in het kader van de overgang naar de euro een aantal wetsbepalingen te wijzigen om de getallen te doen kloppen. Op zich is dat een normale praktijk. De volmacht die de Kamer de regering geeft, is echter in een aantal gevallen wel erg omvangrijk. Men geeft de regering de bevoegdheid om bijvoorbeeld getallen van 200 miljoen frank te wijzigen in onze wetgeving. Dat zijn toch bedragen waarover men in het parlement al eens mag discussiëren. Ik heb dan ook twee amendementen ingediend om de volmacht van de regering voor getallen te wijzigen en te beperken tot de kleine bedragen.

M. **Didier Reynders**, ministre : Monsieur le président, je profite de ma réponse pour formuler deux remarques générales.

La première porte sur toute la "technique d'arrondis" que nous allons utiliser dans les arrêtés d'exécution de ces trois textes. Je rappelle que pour une fois peut-être les arrondis se feront systématiquement à l'avantage du client. En d'autres termes, dans la législation sociale, dans la législation fiscale, nous organiserons toujours les arrondis à l'avantage du bénéficiaire des allocations ou à l'avantage du contribuable et non à l'avantage de l'Etat. Je crois qu'il est utile de le signaler. Une provision budgétaire a été prévue à cet effet pour un montant correspondant à ces arrondis. Pour l'instant, nous avons évalué à un milliard de francs au moins les conséquences de l'arrondi technique.

Ma deuxième remarque porte sur les arrêtés d'exécution. Nous sommes loin de pleins pouvoirs en la matière. Je confirme ici ce que j'ai précisé en commission. Je souhaite que ces arrêtés d'exécution soient soumis à la commission des Finances dès qu'ils seront présentés à nouveau au Conseil des ministres après leur retour du Conseil d'Etat.

Il y aura donc une information très directe de la commission des Finances, au fur et à mesure de l'adoption des arrêtés par le Conseil des ministres, après l'examen par le Conseil d'Etat bien entendu.

Deuxième élément lié à cette procédure : j'ai annoncé que je déposerais chaque fois au Conseil des ministres les projets de loi de ratification en même temps que les arrêtés.

De cette façon, le débat de ratification interviendra très tôt après l'adoption des arrêtés par le gouvernement. De toute façon, l'information et donc si nécessaire le débat en commission ou au sein du parlement, évoqué par M. Borginon, pourra avoir lieu puisque les textes seront communiqués avant qu'ils soient définitivement arrêtés au sein du gouvernement.

Le **président** : Monsieur le ministre, ce n'est pas seulement pour information que vous communiquerez les projets d'arrêtés royaux à la commission.

M. **Didier Reynders**, ministre : Je dis que le débat pourra dès lors avoir lieu puisque les textes seront communiqués dès leur retour du Conseil d'Etat. Il est clair que si la commission devait s'orienter vers des remarques fondamentales, soutenues par une grande partie des membres de cette commission, nous en tiendrions compte dès l'adoption des textes définitifs. Autrement, il faudra le faire lors du débat sur la ratification.

Le **président** : Je vous avais bien compris. Merci, monsieur le ministre, nous vous avons tous bien entendu.

De algemene bespreking is gesloten.

La discussion générale est close.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan van het wetsontwerp nr. 573. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4)

Nous passons à la discussion des articles du projet de loi n° 573. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(573/1)**

Het wetsontwerp telt 5 artikelen.

Le projet de loi compte 5 articles.

Er werden geen amendementen ingediend.

Aucun amendement n'a été déposé.

De artikelen 1 tot 5 worden artikel per artikel aangenomen.

Les articles 1 à 5 sont adoptés article par article.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.

La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

Je tiens à vous féliciter, monsieur le ministre, pour le résumé qui accompagne les différents projets.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan van het wetsontwerp nr. 574. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4)

président

Nous passons à la discussion des articles du projet de loi n° 574. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(574/1)**

Het wetsontwerp telt 5 artikelen.

Le projet de loi compte 5 articles.

Ingediend amendement :

Art. 3 :

nr. 1 van de heer Alfons Borginon **(574/2)**

Amendement déposé :

Art. 3 :

n° 1 de M. Alfons Borginon **(574/2)**

De artikelen 1, 2, 4 en 5 worden artikel per artikel aangenomen.

Les articles 1, 2, 4 et 5 sont adoptés article par article.

De stemming over het amendement en artikel 3 wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement et l'article 3 est réservé.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het aangehouden amendement en het aangehouden artikel en over het geheel zal later plaatsvinden.

La discussion des articles est close. Le vote sur l'amendement et l'article réservés ainsi que sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan van het wetsontwerp nr. 575. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4)

Nous passons à la discussion des articles du projet de loi n° 575. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(575/1)**

Het wetsontwerp telt 9 artikelen.

Le projet de loi compte 9 articles.

Ingediend amendement :

Art. 6 :

nr. 1 van de heer Alfons Borginon **(575/2)**

Amendement déposé :

Art. 6 :

n° 1 de M. Alfons Borginon **(575/2)**

De artikelen 1 tot 5 en 7 tot 9 worden artikel per artikel aangenomen.

Les articles 1 à 5 et 7 à 9 sont adoptés article par article.

De stemming over het amendement en artikel 6 wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement et l'article 6 est réservé.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het aangehouden amendement en het aangehouden artikel en over het geheel zal later plaatsvinden.

La discussion des articles est close. Le vote sur l'amendement et l'article réservés ainsi que sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

Projet de loi portant assentiment à l'Accord entre le Royaume de Belgique et l'Organisation des Nations unies pour l'Alimentation et l'Agriculture sur l'établissement en Belgique d'un bureau de liaison de cette organisation, signé à Bruxelles le 5 février 1997 (transmis par le Sénat) (sans rapport) (578/1)

Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties inzake de oprichting in België van een verbindingsbureau van deze organisatie, ondertekend te Brussel op 5 februari 1997 (overgezonden door de Senaat) (zonder verslag) (578/1)

De algemene bespreking is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Vraagt iemand het woord ? *(Nee)*

Quelqu'un demande-t-il la parole ? *(Non)*

De algemene bespreking is gesloten.

La discussion générale est close.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4)

Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(578/1)**

Het wetsontwerp telt 3 artikelen.

Le projet de loi compte 3 articles.

Er werden geen amendementen ingediend.

Aucun amendement n'a été déposé.

Les articles 1 à 3 sont adoptés article par article.

De artikelen 1 tot 3 worden artikel per artikel aangenomen.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.

président

La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

Projet de loi portant assentiment à la Convention entre le Royaume de Belgique et la République tchèque tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, et au Protocole, signés à Bruxelles le 16 décembre 1996 (transmis par le Sénat) (sans rapport) (580/1)

Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Tsjechische Republiek tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en met het Protocol, ondertekend te Brussel op 16 december 1996 (overgezonden door de Senaat) (zonder verslag) (580/1)

De algemene bespreking is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Vraagt iemand het woord ? (*Nee*)

Quelqu'un demande-t-il la parole ? (*Non*)

De algemene bespreking is gesloten.

La discussion générale est close.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4)

Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(580/1)**

Het wetsontwerp telt 2 artikelen.

Le projet de loi compte 2 articles.

Er werden geen amendementen ingediend.

Aucun amendement n'a été déposé.

Les articles 1 et 2 sont adoptés article par article.

De artikelen 1 en 2 worden artikel per artikel aangenomen.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.

La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

Projet de loi portant assentiment au Protocole additionnel à la Charte sociale européenne prévoyant un système de réclamations collectives, fait à Strasbourg le 9 novembre 1995 (transmis par le Sénat) (sans rapport) (610/1)

Wetsontwerp houdende instemming met het Aanvullend Protocol bij het Europees Sociaal Handvest ter invoering van een systeem van collectieve klachten, gedaan te Straatsburg op 9 november 1995 (overgezonden door de Senaat) (zonder verslag) (610/1)

De algemene bespreking is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Vraagt iemand het woord ? (*Nee*)

Quelqu'un demande-t-il la parole ? (*Non*)

De algemene bespreking is gesloten.

La discussion générale est close.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4)

Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(610/1)**

Het wetsontwerp telt 2 artikelen.

Le projet de loi compte 2 articles.

Er werden geen amendementen ingediend.

Aucun amendement n'a été déposé.

Les articles 1 et 2 sont adoptés article par article.

De artikelen 1 en 2 worden artikel per artikel aangenomen.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.

La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

Projet de loi portant assentiment à l'Instrument pour l'amendement de la Constitution de l'Organisation internationale du travail, adopté par la Conférence internationale du travail à sa quatre-vingt-cinquième session, à Genève le 19 juin 1997 (transmis par le Sénat) (sans rapport) (611/1)

président

Wetsontwerp houdende instemming met het Instrument tot wijziging van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar vijftiende zitting te Genève op 19 juni 1997 (overgezonden door de Senaat) (zonder verslag) (611/1)

De algemene bespreking is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Vraagt iemand het woord ? *(Nee)*

Quelqu'un demande-t-il la parole ? *(Non)*

De algemene bespreking is gesloten.

La discussion générale est close.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4)

Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(611/1)**

Het wetsontwerp telt 2 artikelen.

Le projet de loi compte 2 articles.

Er werden geen amendementen ingediend.

Aucun amendement n'a été déposé.

Les articles 1 et 2 sont adoptés article par article.

De artikelen 1 en 2 worden artikel per artikel aangenomen.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.

La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

Projet de loi portant assentiment à l'Accord entre le gouvernement du Royaume de Belgique et le gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord relatif au transport de gaz naturel par canalisation entre le Royaume de Belgique et le Royaume-Uni de Grande Bretagne et d'Irlande du Nord, signé à Bruxelles le 10 décembre 1997 (transmis par le Sénat) (sans rapport) (612/1)

Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland inzake het vervoer van aardgas door middel van een pijpleiding

tussen het Koninkrijk België en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, ondertekend te Brussel op 10 december 1997 (overgezonden door de Senaat) (zonder verslag) (612/1)

De algemene bespreking is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Vraagt iemand het woord ? *(Nee)*

Quelqu'un demande-t-il la parole ? *(Non)*

De algemene bespreking is gesloten.

La discussion générale est close.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4)

Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(612/1)**

Het wetsontwerp telt 3 artikelen.

Le projet de loi compte 3 articles.

Er werden geen amendementen ingediend.

Aucun amendement n'a été déposé.

Les articles 1 à 3 sont adoptés article par article.

De artikelen 1 tot 3 worden artikel per artikel aangenomen.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.

La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

Projet de loi portant assentiment à l'Accord entre le Royaume de Belgique, le Grand-Duché de Luxembourg et le Royaume des Pays-Bas pris en exécution de la Convention européenne de sécurité sociale du 14 décembre 1972, à l'Annexe à l'Accord et à l'Arrangement administratif pour l'application de l'Accord, faits à Bruxelles le 24 juin 1996 (transmis par le Sénat) (sans rapport) (613/1)

Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden ter uitvoering van het Europees Verdrag inzake sociale zekerheid van 14 december 1972, met de Bijlage bij de Overeenkomst en met de Administratieve Schikking voor de toepassing van de Overeenkomst, gedaan te Brussel op 24 juni 1996 (overgezonden door de Senaat) (zonder verslag) (613/1)

président

De algemene bespreking is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Vraagt iemand het woord ? (*Nee*)

Quelqu'un demande-t-il la parole ? (*Non*)

De algemene bespreking is gesloten.

La discussion générale est close.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4)

Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(613/1)**

Het wetsontwerp telt 2 artikelen.

Le projet de loi compte 2 articles.

Er werden geen amendementen ingediend.

Aucun amendement n'a été déposé.

Les articles 1 et 2 sont adoptés article par article.

De artikelen 1 en 2 worden artikel per artikel aangenomen.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.

La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

Projet de loi portant assentiment à l'Accord international de 1994 sur le café, fait à Londres le 30 mars 1994 (transmis par le Sénat) (sans rapport) (614/1)

Wetsontwerp houdende instemming met de Internationale koffievereenkomst van 1994, opgemaakt te Londen op 30 maart 1994 (overgezonden door de Senaat) (zonder verslag) (614/1)

De algemene bespreking is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Mevrouw **Leen Laenens** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, Agalev en Ecolo betreuen het ontbreken van economische clausules of prijsmechanismen in het huidige nationale koffieakkoord, niettegenstaande deze overeenkomst. Ik wil even beklemtonen dat veel ontwikkelingslanden sterk afhankelijk zijn van koffie als exportproduct. Elke prijsdaling heeft een onmiddellijke invloed op het leven van miljoenen kleine boeren die instaan voor 10% van de totale koffieproductie. Het internationaal koffieakkoord van 1994 is een flauw afkooksel van de 4 voorgaande

internationale koffieakkoorden die tussen 1963 en 1989 werden gesloten. Zij regelden de koffieprijs aan de hand van vastgelegde exportquota. Er werden geen clausules meer opgenomen sinds het afsluiten van het laatste akkoord in 1989. De gevolgen waren dramatisch voor de derde wereld door het ontstaan van prijsdalingen, prijschommelingen en de bijbehorende speculaties. Wij pleiten daarom om, bij de onderhandelingen binnen de Internationale Koffie Organisatie, het ICO, dergelijke clausules opnieuw op te nemen. Heden vonden reeds 3 onderhandelings sessies plaats, waar nog geen sprake was van een prijsstabilisatie.

Wij zullen de opname van een economische clausule blijven bepleiten. Ik zal niet nalaten om de regering hierover te bevragen. België kan op die manier, samen met de Europese Unie, binnen het ICO een voortrekkersrol spelen en initiatief nemen om ook de consumerende landen te laten bijdragen aan de financiering van bufferstocks. Deze bufferstocks zijn belangrijk om een prijsregularisering te kunnen afspreken indien een economische clausule niet haalbaar zou zijn.

De voorzitter : Collega's, in artikel 2 van dit wetsontwerp staat dat de internationale koffie-overeenkomst van 1994, opgemaakt te Londen op 30 maart 1994, volkomen gevolg zal hebben ce qui en français signifie "sortira son plein et entier effet". Ik vestig uw aandacht op artikel 3 waarin staat dat deze wet van kracht werd op 1 oktober 1994. U kunt dus alleen goedkeuren of afkeuren.

U kunt een conventieonderhandeling tussen zoveel partijen niet amenderen maar ik begrijp uw inzichten, mevrouw Laenens. U hebt misschien een resolutie of een aanmoediging naar aanleiding van het wetsontwerp van vorige week, dragende de goedkeuring van het internationaal tribunaal, afgesloten in Rome, waar onder andere de heer Eyskens een resolutie heeft ingediend die de regering aanmoedigt een positie in te nemen. U kunt dit doen op de wijze die u gepast acht, mevrouw Laenens.

De algemene bespreking is gesloten.

La discussion générale est close.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4)

Nous passons à la discussion des articles. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(614/1)**

Het wetsontwerp telt 3 artikelen.

Le projet de loi compte 3 articles.

Er werden geen amendementen ingediend.

Aucun amendement n'a été déposé.

voorzitter

Les articles 1 à 3 sont adoptés article par article.

De artikelen 1 tot 3 worden artikel per artikel aangenomen.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.

La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

La séance est levée.

De vergadering is gesloten.

- La séance est levée à 16.40 heures. Prochaine séance plénière jeudi 11 mai 2000 à 14.15 heures.

- De vergadering wordt gesloten om 16.40 uur. Volgende plenaire vergadering donderdag 11 mei 2000 om 14.15 uur.

BIJLAGE**PLENAIRE VERGADERING****INTERNE BESLUITEN****INTERPELLATIEVERZOEKEN****Ingekomen**

1. mevrouw Els Van Weert tot de eerste minister over "de volksraadpleging over de hervorming van de federale administratie".

(nr. 386 - omgewerkt in mondelinge vraag)

2. de heer Luc Sevenhans tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de mogelijke gevaren ingevolge de plaatsing van GSM-master".

(nr. 387 - verzonden naar de commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de maatschappelijke Hernieuwing)

3. de heer Guido Tastenhoye tot de minister van Justitie over "het risico op de nakende roofmoord op een winkelierster in de Antwerpse Seefhoekwijk en de totale afwezigheid van recht en orde in de 'Bronx' van Antwerpen".

(nr. 388 - verzonden naar de commissie voor de Justitie)

4. de heer Pieter De Crem tot de minister van Landsverdediging over "de legerhervorming".

(nr. 389 - verzonden naar de commissie voor de Landsverdediging)

5. de heer Francis Van den Eynde tot de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over "de gevolgen van de recente verkiezingen in Italië".

(nr. 390 - verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen)

6. de heer Stef Goris tot de minister van Landsverdediging over "de toetreding tot de tweede fase van het Joint Strike Fighter-programma".

(nr. 391 - verzonden naar de commissie voor de Landsverdediging)

ANNEXE**SEANCE PLENIERE****DÉCISIONS INTERNES****DEMANDES D'INTERPELLATION****Demandes**

1. Mme Els Van Weert au premier ministre sur "la consultation populaire concernant la réforme de l'administration fédérale".

(n° 386 - transformée en question orale)

2. M. Luc Sevenhans à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "les dangers éventuels découlant de l'installation de pylônes GSM".

(n° 387 - renvoi à la commission de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la Société)

3. M. Guido Tastenhoye au ministre de la Justice sur "le risque d'assassinat imminent par des voleurs auquel est exposée une commerçante du quartier du Seefhoek à Anvers et la situation de non-droit et de désordre absolu dans le 'Bronx' anversoïse".

(n° 388 - renvoi à la commission de la Justice)

4. M. Pieter De Crem au ministre de la Défense nationale sur "les réformes de l'armée".

(n° 389 - renvoi à la commission de la Défense nationale)

5. M. Francis Van den Eynde au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur "les conséquences des dernières élections en Italie".

(n° 390 - renvoi à la commission des Relations extérieures)

6. M. Stef Goris au ministre de la Défense sur "l'adhésion à la seconde phase du programme Joint Strike Fighter".

(n° 391 - renvoi à la commission de la Défense nationale)

VOORSTELLEN**Toelating tot drukken***Rgt art 64-2*

1. Wetsvoorstel (de heren Jean-Paul Moerman, Charles Michel en Thierry Giet en mevrouw Jacqueline Herzet) tot wijziging van artikel 1394 van het Burgerlijk Wetboek betreffende de afstand van het recht van natrekking tussen in gemeenschap van goederen gehuwde echtgenoten, nr.628/1.

2. Voorstel van bijzondere wet (de heren Gerolf Annemans, Bart Laeremans, Guido Tastenhoye en Filip De Man) tot afschaffing van de faciliteiten in de randgemeenten, nr.629/1.

3. Wetsvoorstel (de heren Gerolf Annemans, Bart Laeremans, Filip De Man en Jan Mortelmans) inzake het taalgebruik op de identiteitskaarten, nr.630/1.

4. Wetsvoorstel (de heer Willy Cortois) tot wijziging van artikel 5 van de wet van 8december1976 tot regeling van het pensioen van sommige mandatarissen en dat van hun rechtverkrijgenden, nr.632/1.

5. Wetsvoorstel (de heer Hugo Coveliers, mevrouw Kathleen van der Hooft en de heer Jef Valkeniers) tot instelling van een open boekhouding van de vakorganisaties, nr.633/1.

6. Wetsvoorstel (de dames Kristien Grauwels en Claudine Drion) tot wijziging van verscheidene kieswetten ter bevordering van gelijke kansen voor vrouwen en mannen bij verkiezingen, nr.635/1.

7. Wetsvoorstel (de heer Lode Vanoost en mevrouw Marie-Thérèse Coenen) tot wijziging, wat de driekleurige verkeerslichten betreft, van het wegverkeersreglement, nr.636/1.

8. Wetsvoorstel (de heer Lode Vanoost en mevrouw Marie-Thérèse Coenen) tot wijziging, wat de toelating van fietsers in eenrichtingsstraten betreft, van artikel 68 van het wegverkeersreglement, nr.637/1.

9. Wetsvoorstel (de heer Lode Vanoost en mevrouw Marie-Thérèse Coenen) tot wijziging, wat de oversteekplaatsen betreft, van het wegverkeersreglement, nr.638/1.

10. Wetsvoorstel (de heer Lode Vanoost en mevrouw Marie-Thérèse Coenen) tot wijziging van artikel 2.7 van het wegverkeersreglement, nr.639/1.

PROPOSITIONS**Autorisation d'impression***Rgt art 64-2*

1. Proposition de loi (MM. Jean-Paul Moerman, Charles Michel et Thierry Giet et Mme Jacqueline Herzet) modifiant l'article 1394 du Code civil en ce qui concerne la renonciation à l'accession entre époux communs en biens, n° 628/1.

2. Proposition de loi spéciale (MM. Gerolf Annemans, Bart Laeremans, Guido Tastenhoye et Filip De Man) supprimant les facilités linguistiques dans les communes de la périphérie bruxelloise, n°629/1.

3. Proposition de loi (MM. Gerolf Annemans, Bart Laeremans, Filip De Man et Jan Mortelmans) relative à l'emploi des langues sur les cartes d'identité, n°630/1.

4. Proposition de loi (M. Willy Cortois) modifiant l'article 5 de la loi du 8 décembre 1976 réglant la pension de certains mandataires et celle de leurs ayants droit, n°632/1.

5. Proposition de loi (M. Hugo Coveliers, Mme Kathleen van der Hooft et M. Jef Valkeniers) relative à la comptabilité ouverte des organisations syndicales, n°633/1.

6. Proposition de loi (Mmes Kristien Grauwels et Claudine Drion) modifiant diverses lois électorales afin d'assurer l'égalité des chances entre les femmes et les hommes lors des élections, n°635/1.

7. Proposition de loi (M. Lode Vanoost et Mme Marie-Thérèse Coenen) modifiant le règlement sur la police de la circulation routière en ce qui concerne les signaux lumineux de circulation tricolores, n°636/1.

8. Proposition de loi (M. Lode Vanoost et Mme Marie-Thérèse Coenen) modifiant l'article 68 du règlement général sur la police de la circulation routière en ce qui concerne l'autorisation des cyclistes dans les rues à sens unique, n°637/1.

9. Proposition de loi (M. Lode Vanoost et Mme Marie-Thérèse Coenen) modifiant le règlement général sur la police de la circulation routière en ce qui concerne les passages prévus pour traverser la chaussée, n°638/1.

10. Proposition de loi (M. Lode Vanoost et Mme Marie-Thérèse Coenen) modifiant l'article 2.7 du règlement général sur la police de la circulation routière, n°639/1.

11. Voorstel van bijzondere wet (de heren Gerolf Annemans, Bart Laeremans, Guido Tastenhoye en Filip De Man) tot definitieve vastlegging van de grens tussen Vlaanderen en Wallonië en tot afschaffing van de faciliteiten in de taalgrensgemeenten, nr. 640/1.

11. Proposition de loi spéciale (MM. Gerolf Annemans, Bart Laeremans, Guido Tastenhoye et Filip De Man) fixant définitivement la frontière entre la Flandre et la Wallonie et supprimant les facilités dans les communes de la frontière linguistique, n°640/1.

PLENAIRE VERGADERING

SEANCE PLENIERE

MEDEDELINGEN

COMMUNICATIONS

COMMISSIES

COMMISSIONS

Verslagen

Rapports

Volgende verslagen werden ingediend :

namens de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt,

- door de heer Claude Desmedt, over het wetsvoorstel van de heer Alfons Borginon c.s. tot wijziging van artikel 345 van de nieuwe gemeentewet (nr. 393/5);

namens de commissie voor de Herziening van de Grondwet en de Hervorming van de Instellingen,

- door de heer Servais Verherstraeten en mevrouw Zoé Genot, over :

. het wetsontwerp tot bepaling van de criteria bedoeld in artikel 39, § 2, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten (overgezonden door de Senaat) (nr.540/3);

. het wetsontwerp tot uitvoering van artikel 62 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten (overgezonden door de Senaat) (nr.541/3);

namens de commissie voor de Financiën en de Begroting,

- door de heer Eric van Weddingen, over :

. het wetsontwerp betreffende de vereiste decimalisering voor de invoering van de euro in de computerprogramma's van de overheid en voor de prijsaanduiding op metrologische toestellen (nr.573/2);

. het wetsontwerp betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet (nr. 574/3);

. het wetsontwerp betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet (nr. 575/3);

namens de commissie voor de Naturalisaties,

- door de heer Claude Eerdeken over de naturalisatieaanvragen (nr. 634/1);

namens de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven,

Les rapports suivants ont été déposés :

au nom de la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique,

- par M. Claude Desmedt, sur la proposition de loi de M. Alfons Borginon et consorts modifiant l'article 345 de la nouvelle loi communale (n°393/5);

au nom de la commission de Révision de la Constitution et de la Réforme des Institutions,

- par M. Servais Verherstraeten et Mme Zoé Genot, sur :

. le projet de loi fixant les critères visés à l'article 39, § 2, de la loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des Communautés et des Régions (transmis par le Sénat) (n°540/3);

. le projet de loi exécutant l'article 62 de la loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des Communautés et des Régions (transmis par le Sénat) (n° 541/3);

au nom de la commission des Finances et du Budget,

- par M. Eric van Weddingen, sur :

. le projet de loi relatif à la décimalisation nécessaire pour l'introduction de l'euro dans les programmes informatiques du secteur public et à l'indication des prix sur les instruments métrologiques (n° 573/2);

. le projet de loi relatif à l'introduction de l'euro dans la législation concernant les matières visées à l'article 77 de la Constitution (n°574/3);

. le projet de loi relatif à l'introduction de l'euro dans la législation concernant les matières visées à l'article 78 de la Constitution (n°575/3);

au nom de la commission des Naturalisations,

- par M. Claude Eerdeken sur les demandes de naturalisation (n°634/1);

au nom de la commission de l'Infrastructure, des Communications et des Entreprises publiques,

- door de heer Ludo Van Campenhout, over :

- . het voorstel van resolutie van de heer Bart Somers, mevrouw Marie-Thérèse Coenen en de heren Jean Depreter, Marcel Bartholomeeussen, Michel Wauthier en Lode Vanoost betreffende de NMBS (nr.489/3);
- . het voorstel van resolutie van de heren Bart Somers, Ludo Van Campenhout en Hugo Philtjens strekkende tot het verlenen aan het Rekenhof van een controleopdracht op de aanwending van overheidsgeld door de NMBS (nr. 568/2).

- par M. Ludo Van Campenhout, sur :

- . la proposition de résolution de M. Bart Somers, Mme Marie-Thérèse Coenen et MM. Jean Depreter, Marcel Bartholomeeussen, Michel Wauthier et Lode Vanoost relative à la SNCB (n°489/3);
- . la proposition de résolution de MM. Bart Somers, Ludo Van Campenhout et Hugo Philtjens visant à confier à la Cour des comptes une mission de contrôle du bon emploi par la SNCB des deniers publics (n°568/2).

SENAAT

Aangenomen ontwerp van bijzondere wet

Bij brief van 4 mei 2000 zendt de Senaat over, zoals hij het in zijn vergadering van die datum heeft aangenomen, het ontwerp van bijzondere wet tot wijziging van artikel 41 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof (nr. 627/1).

Verzonden naar de commissie voor de Herziening van de Grondwet en de Hervorming der Instellingen

SÉNAT

Projet de loi spéciale adopté

Par message du 4 mai 2000, le Sénat transmet, tel qu'il l'a adopté en séance de cette date, le projet de loi spéciale modifiant l'article 41 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage (n°627/1).

Renvoi à la commission de la Révision de la Constitution et de la Réforme des Institutions

REGERING

Ingediend wetsontwerp

De regering heeft het wetsontwerp tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek inzake de tussenkomst van het openbaar ministerie in de procedure voor het Hof van Cassatie en in burgerlijke zaken voor de feitenrechters (nr. 631/1) ingediend.

Dit ontwerp wordt verzonden naar de commissie voor de Justitie.

GOUVERNEMENT

Dépôt d'un projet de loi

Le gouvernement a déposé le projet de loi modifiant le Code judiciaire en ce qui concerne l'intervention du ministère public dans la procédure devant la Cour de cassation et, en matière civile, devant les juges du fond (n° 631/1).

Ce projet est renvoyé à la commission de la Justice.

Uitgaven gedaan buiten de begroting

Bij brief van 4 mei 2000 zendt de eerste minister, in uitvoering van artikel 44, § 1, lid 2, van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, exemplaren over van de beraadslaging nr. 3175 door de Ministerraad getroffen betreffende uitgaven gedaan buiten de begroting.

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

Dépenses faites en marge du budget

Par lettre du 4 mai 2000, le premier ministre transmet, en exécution de l'article 44, §1er, alinéa 2, des lois sur la comptabilité de l'Etat, coordonnées le 17 juillet 1991, des exemplaires de la délibération n° 3175, prise par le Conseil des ministres, relative à des dépenses faites en marge du budget.

Renvoi à la commission des Finances et du Budget

Algemene uitgavenbegroting 2000

In uitvoering van artikel 15 van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit zendt de vice-eerste minister en minister van Begroting over :

- bij brief van 5 mei 2000, twee lijsten van herverdelingen der basisallocaties betreffende de internationale samenwerking;
- bij brief van 8 mei 2000, een lijst van herverdelingen der basisallocaties betreffende het ministerie van Verkeer en Infrastructuur;
- bij brief van 9 mei 2000, een lijst van herverdelingen der basisallocaties betreffende het ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu.

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

Budget général des dépenses 2000

En exécution de l'article 15 des lois coordonnées sur la comptabilité de l'Etat, le vice-premier ministre et ministre du Budget transmet :

- par lettre du 5 mai 2000, deux bulletins de redistributions d'allocations de base concernant la coopération internationale;
- par lettre du 8 mai 2000, un bulletin de redistributions d'allocations de base concernant le ministère des Communications et de l'Infrastructure;
- par lettre du 9 mai 2000, un bulletin de redistributions d'allocations de base concernant le ministère des Affaires sociales, de la Santé publique et de l'Environnement.

Renvoi à la commission des Finances et du Budget

ARBITRAGEHOF**Prejudiciële vraag**

Met toepassing van artikel 77 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof geeft de griffier van het Arbitragehof kennis van de prejudiciële vraag betreffende artikel 140 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, gesteld door het hof van beroep te Luik bij arrest van 8 maart 2000, inzake E. Lambert en C. Belaire tegen de Belgische Staat.

(rolnummer : 1910)

Ter kennisgeving

COUR D'ARBITRAGE**Question préjudicielle**

En application de l'article 77 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie la question préjudicielle relative à l'article 140 du Code des impôts sur les revenus 1992, posée par la cour d'appel de Liège par arrêt du 8 mars 2000, en cause de E. Lambert et C. Belaire contre l'Etat belge.

(n° du rôle : 1910)

Pour information

RESOLUTIES**Europees Parlement**

Bij brief van 5 mei 2000 zendt de secretaris-generaal van het Europees Parlement de teksten over van drie resoluties aangenomen door deze vergadering :

1. resolutie over de voorstellen van het Europees Parlement voor de Intergouvernementele Conferentie;

Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en naar het Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden

2. resolutie over het Wereldforum over educatie;

Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen, naar de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middensland en de Landbouw en naar het Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden

RÉSOLUTIONS**Parlement européen**

Par lettre du 5 mai 2000, le secrétaire général du Parlement européen transmet le texte de trois résolutions adoptées par cette assemblée :

1. résolution sur les propositions du Parlement européen pour la Conférence intergouvernementale;

Renvoi à la commission des Relations extérieures et au Comité d'avis chargé de Questions européennes

2. résolution sur le Forum mondial sur l'éducation;

Renvoi à la commission des Relations extérieures, à la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture et au Comité d'avis chargé de Questions européennes

3. resolutie over de economische gevolgen van de recente stormen voor de bosbouwsector in Europa.

Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen, naar de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middensland en de Landbouw, naar de commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de maatschappelijke Hernieuwing en naar het Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden

3. résolution sur les conséquences économiques des récentes tempêtes sur la filière sylvicole en Europe.

Renvoi à la commission des Relations extérieures, à la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture, à la commission de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la Société et au Comité d'avis chargé de Questions européennes